

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue number: Sixty-seven

Strengthening Families
Across The World

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES, PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead@excite.com

TISK: McQuiddy Printing Company, ZDA

NASLOVNICA: Virginia Haab in dojenček Gavrin, slikana kmalu po vrnitvi iz porodnišnice Forth St. John, BC, Kanada. Gavrin je čudežni deček. Rojen je bil z [hemolizo](#) – uničeval je svoje lastne rdeče krvne celice in ni proizvajal novih. Tisoči so molili zanj po vsej Kanadi in ZDA – in Bog ga je ozdravil. Zdravniki ne morejo pojasniti čudeža! Sedaj je star 20 mesecev - slika zdravja. Pogosto ima sijoč nasmeh in iskrico v svojih očeh.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, maj 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: sedeminšestdeset

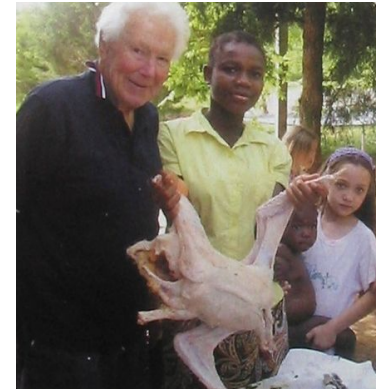
Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom.....	4
Stiki za posvojitev v Liberiji.....	7
Kaj se je zgodilo?.....	8
Hladna voda žejnim.....	8
Živa, da povem zgodbo.....	10
Skrivanje svoje človečnosti.....	12
Zadnji izvodi prejšnjih števil!.....	13
Odrekla sva se dolgočasnemu življenju.....	13
Lahko bi zgrešila.....	15
Resnično odpuščanje.....	15
Zaupanje Bogu v neplodnosti.....	16
Še eno rešeno življenje.....	18
Okno v trebuhu.....	19
Ni večje ljubezni.....	21
Poseben zmenek.....	21
Povsem ženska.....	24
Sindrom gospodinje.....	28
Zaklad iz nebes.....	31
Blagoslovljena zaposlitev.....	33
Kako narediti kefir?.....	35
Naš hišni gost.....	36
Velika ideja.....	38
Mamin predpasnik.....	38
Spoznati Tebe.....	39
Čudovite roke.....	40
Najpomembnejša odločitev vašega življenja.....	41
Dvanajst točk olike pri mizi.....	42
Osebnost s skupnim.....	43
Močan narod.....	46

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Moj oče s Promise, sestrično posvojeno hčerko iz Kitajske.

Slika: Moj oče s Selah. Gos je oskubljen in pripravljen za pečenje.

Slika: Moje sadike paradižnika bodo zrasle do vrha te skoraj 1,5 m visoke kletke.

Slika: Nenazadnje imam dve čudoviti cvetlici v svojem vrtu, rumeno in oranžno (Meadow).

Slika: Candy Zackey in Nancy skupaj z nekaj ljubkimi otroci v ACFI posvojitvenem centru v Dixville. Trenutno je tam petdeset fantov starosti deset do trinajst let, ki obupno potrebujejo posvojitve. Ne bo dolgo, ko bo izgubljena priložnost za posvojitve.

Slika: Sadie Wisseh, Candy Zackey, Lillian Toe in Nancy v afriških oblačilih. Sadie je ta, ki vodi vse posvojitve za ACFI v Liberiji in Lillian je vodja ACFI.

Slika: Selah poje s svojimi prijatelji, Leah, Sarah in Bobby (posvojila jih je družina Babiak) na Wisconsinem družinskem kampu marca 2006.

Pravkar sem se vrnila iz letališča, kjer sem se poslovila od svojega devetdesetletnega očeta, Ivana Bowena, ker se vrača nazaj na Novo Zelandijo. Vsako leto pride k nam in ostane z nami okoli šest tednov.

Za praznovanje njegovega devetdesetega rojstnega dne smo imeli dve družinski proslavi. Prvo, ki je vključevala vse otroke in razširjeno rodbino živečo v ZDA. To proslavo smo imeli na našem domu. Okoli šestdeset se nas je stisnilo v našo sobo za pakiranje *Above Rubies*, v kateri imamo vsa družinska srečanja in praznovanja. Skuhala sem velikega purana in velik kos jagnjetine (za Novozelandca je jagnjetina zagotovo del vseh naših praznovanj) in vsaka družina je prinesla druge jedi in tako smo

imeli veliko pojedino. Otroci so se imeli krasno in so uživali pri izdelavi specialitet za svojega velikega pradedka. Z vsemi svojimi sedemintridesetimi prisotnimi pravnuki je bilo, kot si predstavljate, precej težko slišati lastne misli. Zato smo načrtovali še drugo praznovanje.

Tokrat smo najeli zasebno sobo v restavraciji in se skupaj zbrali kot pari (najjinih šest otrok in njihovi zakonci ter nečak in njegova žena ki vsi živimo tukaj) da s pradedkom ponovno proslavimo. To je bilo nekaj, česar še nikoli nismo naredili. Z nami ni bilo niti enega dojenčka! Komaj smo verjeli!

Družini Bowenovih / Campbellovih so bili vedno veliki govorniki. Govore imamo radi na vsakem družinskem srečanju. (Na našem božičnem kosilu je vsakdo razmišljal o nekom ali nečem, o čemer bi lahko naredil govor in temu nazdravil. Pradedek je največji govornik od vseh. Z nami je delil precej zgodovine njegovega življenja in potem mu je vsak od nas naredil govor o tem koliko nam on pomeni. Bil je najbolj dragoceni čas in resnično smo lahko slišali govore.

Toda to ni bilo edino praznovanje medtem ko je bil naš oče z nami. Vsak obrok na našem domu je poseben, ko povabimo Gospodovo prisotnost in potem beremo Božjo Besedo in potem ob koncu kosila skupaj molimo. Toda tudi vsaka družina je pripravila kosilo posebej zanj.

Že vrsto let je tradicija za Rashido, Evangelinino hčerko, da ko pride pradedek k nam sama skuha kosilo za pradedka. Spomnim se kosila katerega je skuhala zanj ko je bila stara šele šest let (sedaj je stara deset let). Bilo je osupljivo. Spekla je velikega purana, katerega je napolnila z polnilom kuskus (op. prev: testenina iz trde pšenice). Naredila je posebno riževno jed iz šetraja, tamarind chutney, krompirja in veliko solate. Pripravila je bližnje vzhodno jed iz oliv, fig in dateljnov aranžiranih v grejpfrutove liste. Oh da, naredila je še puding (priljubljen na Novi Zelandiji) katerega še nikoli prej ni naredila, temveč je poskusila da bi blagoslovila svojega pradedka. In naredila je presne rožičeve kroglice. Rashida je letos nadaljevala s tradicijo – vsako leto z drugačnim menijem.

Da ne bo prekošana, je Meadow, Pearlina hčerka (prav tako deset let) tudi letos zanj skuhala posebno kosilo. In potem je Serenina hčerka Selah (14) pripravila slastno kosilo zanj. Ko je Selah prvič prispela iz Liberije, sta Serene in Sam imela štiri gosi, ki jima jih je dala Samova mati in so se prosto sprehajale po dvorišču. Serene se jih je hotela znebiti, dokler ni Selah videla da so „hrana.“ Z lastnimi rokami je eno ubila, oskubila in spekla družini. Potem je preostale tri imenovala – Thanksgiving, Christmas in Birthday. Thanksgiving in Christmas sta bili ubiti in pojedeni na njuna datuma in ubogi osamljeni Birthday je še naprej pohajkoval okoli ter čakal na Selahin rojstni dan.

Kakorkoli, ko je prišel veliki pradedek, se je odločila da ga bo ubila zanj. Užival je ko ji je tokrat lahko pomagal. Imeli smo čudovito gosje kosilo z rižem in aromatično afriško juho, ki je bila celo za mojega očeta preveč pekoča da bi jo lahko spravil po grlu, četudi je imel rad pekočo hrano!

Moj vrt je nasajen in že uživamo v žetvi zelenja. Letos sem nasadila sto sadik

paradižnika in še nekaj dodatnih. Pred nekaj leti je moj mož naredil čudovito železno kletko. To je najboljša ideja katero sem kdajkoli našla za podporo svojih paradižnikov. In imela jo bom za vedno. Ob koncu leta jo shranim, pripravljeno za naslednje leto.

Moj cvetlični vrt še zdaleč ni tako dober kot moj zelenjavni vrt. Svoj zelenjavni vrt religiozno hranim z gnojilom, kompostom in minerali, toda cvetlični vrt izpade. Pogrešam več časa za delo na njem, toda najprej je na vrsti hrana!

Velik blagoslov se je bilo marca letos ponovno vrniti v Liberijo. Kakšna radost je biti med otroci, jih imeti rad, jih objemati in blagoslavljeni. Tam sem bila s skupino dvanajstih, toda še vedno nas ni bilo dovolj da bi šli naokoli. V Liberiji je veliko sirotišnic, toda naša misija je bila pri Afriški mednarodni krščanski družbi (ACFI). Ostali smo pri največji ACFI sirotišnici, kjer je trenutno preko 350 otrok. Ko sem vstopila v eno od fantovskih spalnic, ki daje streho 72 mladim fantom, sem se počutila zelo nemočno! Imajo tri upraviteljice, ki zanje skrbe, toda nikogar ni ki bi jih ljubil, jih vzgajal, nobene ni ki bi jim bila mati. In kako bi lahko preživel čas s tako veliko otroci in vse ostale pustili osamljene?

Tukaj je velika potreba po domovih za vse te otroke. Toda Bog odgovarja na neverjeten način. Sedaj je okoli 150 otrok, ki so že doma ali v procesu posvojitve iz ACFI sirotišnic. To vključuje osem gluhih otrok. Ali ni to čudovito? Božji dokončni plan je, da vsak otrok živi svoje življenje v družini. Bog je načrtoval, da bi mi vsi tako živeli. Karkoli drugega je manj kot Njegov prvotni namen.

Medtem ko sem bila tam je ACFI ponovno odprl Pastirsko vas, ki je dom za starejše otroke. Lahko smo se udeležili odprtja in videli veliko otrok, ki so prišli da bi se vselili v njihovo novo sirotišnico. Ti otroci hrepene po očetu in materi. In zanje ni več veliko časa. Po dopolnjenem šestnajstem letu starosti jih ni mogoče več posvojiti. Tam je veliko število starejših fantov katere sem vzljubila. Potem ko sem jim dala CD predvajalnice katere sem to leto kupila zanje, sem enega od fantov vprašala kaj si želi da bi mu naslednje leto prinesla. Za trenutek je pomislil in potem rekel: „Ne želim si ničesar. Želim si mamico in očeta.“

Ena od največjih radosti z otroci v sirotišnici je, da jih poslušamo kako pojejo. Ves čas pojejo in pojejo z vsemi svojimi srci. V veselje mi je bilo letos na tri *Above Rubies* srečanja vzeti s seboj Selah, kjer se je lahko srečala s prijatelji, ki so bili prav tako posvojeni iz Liberije. Na vsakem srečanju so nas blagoslovili s svojim petjem. Na zadnji strani te revije boste opazili, da oglašujemo nov DVD. Verjamem da lahko sporočilo iz tega DVD-ja spremeni usmeritev narodom. Spodbujam vas da si enega kupite. Oglejte si ga sami in potem se zberite z nekaj prijatelji in sosedi in si ga skupaj oglejte. V njem govorim o od Boga navdihnjeni viziji za vašo jedilno mizo, ki lahko obrne srca družin nazaj k drug drugemu in nazaj k Bogu.

Prav tako boste srečali druge družine in jih videli okoli njihove mize in uživali v pogovorih z njimi. Vem, da bi radi prišli in nas obiskali v našem domu. Na tem DVD-ju boste prišli v naš dom in srečali mojega moža Colina in spregovoril bo z

vami. Pravzaprav boste obiskali tri generacije, ker vam bosta spregovorili tudi Pearl in Meadow.

Ta DVD traja eno uro, dodane ima še številne dodatke ob katerih se lahko razveseljujete – različne poti za pripravo ustvarjalnih obrokov, še en pogovor s Colinom in še več!

Pri svojem dnevnem branju sem pred kratkim prebrala Levitik (3. Mojzesova knjiga) [26.7-8](#) (Knox) „Izruvali boste svoje sovražnike in premagani bodo pred vami, pet izmed vas jih bo sto pripravilo k pobegu in sto izmed vas deset tisoč; tako bodo vaši sovražniki padali na tla ob vašem približevanju.“ Ta močna obljuba je bila dana Izraelcem, če bodo ohranili Njegove zapovedi in jih izpolnjevali. Božji blagoslov in naklonjenost, ko se mi pokoravamo Njegovim zapovedim, nam daje zmago nad našimi sovražniki in dnevnimi napadi na naša življenja.

On ne želi, da naši sovražniki vladajo nad nami, temveč mi naj bi vladali nad njimi in jih potolkli v prah. Dandanašnji imamo mnogo zlobnih sovražnikov v naši deželi, Zlo splava, homoseksualnosti, zlom družinskega življenja, ljubljenje užitka bolj kot ljubečega Boga, kot tudi grožnje napadov proti našemu narodu. Da jih uničimo, mi potrebujemo Božjo mogočno moč.

Naša največja bojna orožja niso meči in sulice, ali celo puške in tanki. Naša največja moč je molitev. Ta verz nas spodbuja da združimo moči v borbi s sovražnikom – pet izmed vas jih bo sto pripravilo k pobegu in sto izmed vas deset tisoč! V molitvi posameznikov imamo moč proti sovražniku. Toda še celo večja moč je v skupni molitvi. Mislim da nam hudič zaslepljuje naše misli pred to resnico. Žalostno je da so molitvena srečanja običajno najmanj obiskana srečanja vseh srečanj v cerkvi. Toda v tem leži naša moč! Vedno sem govorila, da kadar bomo imeli tako veliko ljudi na molitvenih srečanjih, kot jih imamo pri cerkvenem služenju, da bomo takrat imeli prebujenje!

Kaj pa naše družine? Mi imamo največjo možnost za skupno molitev v naših lastnih hišah. Kadar mož in žena skupaj molita, je sproščena velika moč. Jezus v Evangeliju po Mateju [18,19](#) pravi: „Resnično, povem vam tudi: Če sta dva izmed vas na zemlji soglasna v kateri koli prošnji, ju bo uslišal moj Oče, (Db. se jima bo zgodilo od mojega Očeta.) ki je v nebesih.“

Še celo več moči je kadar skupaj molijo družine. Več puščic v tulu za puščice ki se pridružijo molitveni sili, več sovražnikov bo popadalo! Hrepenim po tem, da bodo Bogaboječe družine po vsem narodu in svetu prišle nazaj, da bi jedle skupaj za svojo jedilno mizo. Ne samo zbiranje pri mizi, temveč da bi skupaj imeli družinske pobožnosti in da bi dvigovali mogočno orožje molitve. Ko starši in otroci skupaj molijo, lahko vidimo kako se dogajajo mogočne stvari, ki sovražnika potiskajo stran od naših narodov. Bog bo v naš prid pokazal svojo mogočno desnico.

Ali se boste pridružili silam, skupaj kot družina, da molimo in posredujemo?

NANCY CAMPBELL

Stiki za posvojitve v Liberiji

ACFI SIROTIŠNICA: Družina Zackey: adoption@childrenconcerned.org, tel: Rachelin mobilni telefon: (716) 954 3646, www.childrenconcerned.org

Children Concerned ima sedaj na voljo predstavitveno datoteko za vaše cerkve ali skupnosti. Da jo prejmete ali se dogovorite za vključitev, se povežite z jack@childrenconcerned.org ali na tel: (716) 954-3373 (EST).

ACRES OF HOPE (Polja upanja): Patty Anglin: thenest@cheqnet.net, telefon: (715) 765 4118, www.acresofhope.org

WACSN: Pam Gremillion: tel: (901) 383 7969 gremillionp@bellsouth.net, www.wacsn.org

POMOČ ZA POSVOJITEV V KANADI: Connie Kupsch, connie@forthechildren.ca, www.forthechildren.ca

Kaj se je zgodilo?

Kaj se je zgodilo tem dnevom, ko se je družina zvečer skupaj zbrala? In zakaj družine ne obedujejo skupaj? Nedavni članek v reviji z naslovom 'Kako ostati skupaj kot družina?' našteva deset idej. Prva se glasi: 'Najmanj enkrat tedensko jejte kosilo skupaj.' Smo prišli tako daleč? Smo postali takšni samoljubneži? Samo enkrat tedensko? Kaj pa vsak dan! Kaj pa ob zajtrku in večerji? Povprečna družina modernih dni je samo eno uro dnevno hkrati skupaj zbrana v družinskem domu (če ne štejemo časa za spanje). Zato imamo šestdeset odstotkov zakonov ločenih in zato je samomorilnost pri mladostnikih na prvem mestu glede vzrokov smrti.

Philip Zeiter

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci, dokler ne pride naslednja izdaja.

„Prejemanje vaših e-sporočil je okoli lastništva računalnika najboljša stvar! Nimate pojma kako blagoslovijo mojo vero. Besede nenehno govorijo mojemu srcu o določenih področjih mojega življenja.“

„Vaša pisma predanosti so kot voda moji duši.“

„So kot hrana moji materinski duši.“

„Vaša e-pisma predanosti katere pošiljate so natrpana – kot MOČNA PIJAČA!“

„Vaše študije so moje priljubljeno branje informacij za ženske vseh starosti.“

Če ste se prijaviili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Hladna voda žejnim

„Ali so to vsi vaši?“ To me pogosto sprašujejo v naši lokalni trgovini, ko me ljudje opazijo skupaj s skupino svojih petih otrok. „Imaš polne roke dela, kajne?“, je še eno vprašanje, katerega mi pogosto zastavijo. Imela sem prehodne zamisli o tem, da bi nosila znak, ki pravi: „Da, vsi so moji in vesela sem, da imam polne roke dela.“

Verjamem, da nas je zanimivo pogledati. Nosim otročička (nahrbtnik Ergo carrier), medtem ko moja starejša hčerka Meadow poriva voziček v katerem je naš štiriletni fantek in nakupljene stvari. Ostala dva fanta hodita ob vozičku. Pravilo je, da mora biti vseskozi ena roka na vozičku. To pravilo izvira iz zelo glasnega in dramatičnega incidenta, ko se je s truščem zrušil lepo zložen stolp konzerv. Eden od mojih radovednih dečkov se je spraševal, kaj bi se zgodilo, če povleče konzervo iz najnižje vrste skladovnice. Medtem ko sem letala za kotalečimi se konzervami in mi je bilo nerodno, je del mene moral priznati, da je bil to zanimiv znanstveni poizkus. Moj drugi del je bil zgrožen in pogrjala sem svojega malega znanstvenika, da trgovina ni kraj, kjer bi izvajal takšne poizkuse.

Da povem resnico, pet otrok se mi ne zdi zelo velika družina. Bila sem ena izmed šestih otrok. Obe moji sestri jih imata po osem in upamo, da jih bo še več. Mnogi izmed mojih prijateljev imajo tolikšne družine, da je moja ob njih videti majhna.

Moj mož vedno komentira da sliši ljudi ki se nam smejiijo ko gremo kot družina vsi skupaj ven. Opazim hihitanje, toda opazim tudi, da nam nekateri izmed ljudi pošiljajo poglede, ki so vse kaj drugega kot nasmehi. Najbolj žalostno se mi zdi, da mnogo izmed hladnih pogledov prihaja od starejših žena. Celo moj navihani štiriletni fant jih ne more spraviti v smeh. Ob njihovih pogledih sem zbegana, ko vidim, kako smo jim nadležni. Vem, da zasedemo veliko prostora v prehodih med trgovinskimi policami, toda moji otroci vsaj slabe volje ne raztresajo. Vedno sem se spraševala, kaj se je zgodilo z materinskim instinktom teh žena. To mi daje razumevati klic tolikih mater: „Kje so žene iz Drugega pisma Titu (Tit [2](#))? Kje so starejše žene, ki naj bi učile in spodbujale mlajše žene vzgajati njihove otroke in ljubiti svoje može?“ V naši družbi so zelo redke in maloštevilne.

V svojem materinstvu mi ne manjka spodbude, ker sem hčerka Nancy Campbell, toda slišim glasove mnogih žena, ki hrepene po materah, ki bi jim nudile oporo in modrost bolj kot jemanje poguma in dajanja feminističnih nasvetov. Nedavno sem prejela navdih od starejše gospe, naj spodbujam in hrabrim druge matere, ki jih videvam na vsakdanjih mestih, kot so trgovine. Res da nisem starejša mati, toda pri petintridesetih sem starejša od nekaterih in lahko opraviim svoj delež.

Ta gospa mi je nadoknadila vse grenke izraze, ki mi jih dajejo nekatere druge. Približala se nam je na oddelku s sadjem in zelenjavo.

Njen obraz je sijal in smeh je bil v njenih očeh, ko me je pozdravila in nato ponudila prijazno besedo vsakemu izmed mojih otrok. Pohvalila me je zaradi njihovega lepega obnašanja. Toda mislim, da bi menila, da so dragoceni, tudi če bi divje dirkali med policami. Vsakdo bi lahko videl, da ta ženska ljubi otroke. Ni si mogla pomagati, da ne bi mojim fantom skuštrala las in jim rekla, da jih tako zelo spominjajo na njene tri lastne fante, ko so bili majhni.

„Oh, torej veste, kako je to videti“, sem v šali odgovorila.

„Da, ali ni čudovito?“, je ona vztrajala in ignorirala vsako negativnost v moji pripombi. „Po mojih fantih sem imela zaporedoma pet deklet,“ je povedala. Potem je njen obraz postal hrepeneč in pristavila je: „Rada sem imela leta, ko so bili vsi moji doma.“

V trenutku sem se počutila blagoslovljeno, ker sem imela polne roke dela kot mati. Samo nekaj besed od te materinske ženske in nisem se več počutila uničeno in obteženo. Ponovno sem se spomnila kakšen privilegij je biti mati.

Ta draga žena, ki mi je povedala, da je stara dvainosemdeset let, je še vedno izžarevala veselje in vitalnost. Spremljala me je vzdolž dveh trgovinskih polic in mi pomagala kolikor je mogla, medtem ko je odgovarja na moja vprašanja glede njene družine. Večina izmed njenih otrok je še vedno živela v Tennesseeju. To je imelo smisel. Zakaj bi kdor koli želel biti zelo daleč stran od nje? Ponašala se je s svojimi vnučki in pravnuki in velikimi družinskimi srečanji ki jih imajo še vedno.

„Poskrbi za te čudovite otroke,“ me je nežno opomnila, ko sva se ločili blizu oddelka z morskno hrano.

Zagotovila sem ji, da bom in v svojem srcu sem se namenila, da v svojih zrelih letih želim biti prav takšna. Okrog nje je bila toplina, ki je povzročala, da sem si želela biti v njeni bližini.

Kasneje, ko sem se napotila proti blagajni, sem jo opazila kako govori z drugo materjo in po glavi gladi njeno dekletce. Bilo je, kot bi dajala hladne vode žejnim kamorkoli je šla. Njeni lastni otroci so resda že odrasli, toda ni mogla prenehati biti mati drugim.

Hvala tej ženi, čigar imena ne poznam. Sedaj se bom smehljala drugim materam, ki imajo s seboj svoje otroke. Morda bom tako kot ona spraševala po njihovih imenih in jim ponudila prijazno besedo in se spominjala, da v Pregovorih (Prg [12.25](#)) piše „skrb človeka tare, beseda spodbude pa dela čudeže.“

Moje soočenje z njo je resnično naredilo čudeže v mojem odnosu do vsega. To bi rada prenesla naprej.

PEARL BARRETT, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Charlie in Pearl sta blagoslovljena z Meadow (10), Bowen (7), Rocklyn (6), Noble (3) in Autumn Rose (18 mesecev).

Živa, da povem zgodbo

Slika: John in Vanessa z njunimi štirimi fanti – Seth (9), Jared (7), Noah (4), David (2) in julija 2006 pričakujejo še enega dojenčka.

Predstavlajte si sebe v poznih šestdesetih letih prejšnjega stoletja staro osemindvajset let. Pravkar ste spoznala da ste noseča, ne s svojim prvim, drugim ali celo tretjim otrokom, temveč s vašim petim. Vaš mož in starši so navdušeni nad tem da boste imeli novega dojenčka. Vaša najstarejša hčerka, ki bo kmalu dopolnila enajst let, si obupno želi sestrico, ker ima tri mlajše brate.

Takoj veste da z vami nekaj ni povsem v redu. Naredijo vam diagnostično operacijo, da vidijo kje bi mogoče bil problem. Po operaciji ni več zaznati dojenčkovega srčnega utripa. Med operacijo so našli znake raka, ki raste poleg vašega dojenčka. Ker so to pozna šestdeseta leta, tehnologija še ni dovolj dovršena, da bi lahko točno povedali kje rak je ali kako bo vplival na dojenčka – če je seveda še vedno živ! Vsi so v strahu za vaše življenje! Zdravnik katerega ste obiskovali pri prejšnjih otrocih, predlaga, da nemudoma opravite operacijo, da se odstrani vse ženske organe, zato ker niso prepričani kje rak je in koliko je doslej napredoval. Poleg tega je dojenček verjetno že preminil, ker ni slišati srčnega utripa.

Strah vas je za dojenčkovo življenje. Kaj pa če je z dojenčkom še vedno vse v redu? Bi lahko živela sama s seboj? Kaj bi Bog želel da storite? Vaš mož in vaši starši želijo, da greste na operacijo, da rešite svoje lastno življenje, toda kaj pa dojenček? Zdravnik je rekel da če bi se dojenček rodil, obstaja samo majhna možnost da bi bil normalen. Kaj potem? Vprašate zdravnika: "Če je dojenček umrl, kaj se bo potem zgodilo, če sama nič ne ukrenem?" Nekako sovražno odgovori: „Vaše telo ga bo odvrгло. Toda prepričan sem, da je vaš dojenček mrtev. Zakaj mi ne pustite da ga vzamem?“

Kljub zdravnikovemu vztrajanju in strahom pred vašimi starši in možem, se odločite da ne storite ničesar in nadzor v tej situaciji prepustite Bogu. Nekaj dni kasneje čutite majhen dojenčkov gib in v svojem srcu veste da je on ali ona živ! Vaš mož je v skrbeh za vaše življenje. Za vas, dojenčka in zase je kupil prostor na pokopališču! Ni videti da bi kdorkoli razumel vaš pogled. Nihče drug resnično ne verjame, da ima Bog nadzor nad to situacijo. Počutite se osamljeno, razen neverjetnega miru katerega vam je dal Bog, da delate pravo stvar. Čutite da vas Božja roka izpeljuje, ker ni nobene druge možnosti da bi to opravila sama.

Končno, približal se je dan ko se bo vaš dojenček rodil. Zdrava dojenčica teška 2,95 kg. Brez defektov ali popačenosti, brez duševnih težav! Popolna! Bog jo je ves čas varoval in ščitil, prav tako kot je varoval vas.

Šest tednov kasneje imate operacijo za odstranitev raka. Nobenih sledu o raku ni

bilo najti v vašem telesu že več kot petintrideset let. Izbrali ste da spoštujete življenje v sebi in Bog vas je nagradil z življenjem.

To zgodbo sem prvič slišala od svoje mame, ko sem bila stara trinajst let. To je resnična zgodba tega kaj vse je morala prestati medtem ko je bila noseča z menoj. Dokler nisem na srednji šoli sprejela Kristusa za svojega Odrešenika, me poln vpliv te zgodbe ni resnično prizadel. Šele takrat sem spoznala kako je bila Božja roka nad menoj, še preden sem bila rojena. Moje življenje ni bilo v mojih rokah – bilo je v Njegovih.

Vsako leto se na moj rojstni dan moja mama spominja kaj vse je preživela in kako blizu tega sem bila da bi me ubili. Čudim se dejstvu da me je Bog izbral da živim in da je On zame želel da se rodim. Daje mi veliko varnost da ne samo da je Bog ki me je ustvaril, temveč da me On zaupno ljubi in celo sedaj skrbi za vse podrobnosti mojega življenja. Varna sem v spoznanju da ima On načrt za vsak dan mojega življenja.

Zaradi te situacije mi je Bog dal vero, ki veliko potrebuje, preden se prične tresti. Tudi skozi težke preizkušnje in negotove okoliščine resnično verjamem da Bog vse dogodke dirigira v vaše dobro. Verjamem, da vas Božja volja ne bo nikoli vodila tja kjer vas milost Božja ne bi mogla ohraniti. David je v Psalmu [71,5-6](#) (NLT) napisal: „Da, Ti si bil z menoj že od rojstva; od trebuha moje matere si skrbel zame. Nič čudnega da te vedno slavim! Moje življenje je vzgled mnogim, ker si bil Ti moja moč in moja zaščita. Zato te nikoli ne morem prenehati slaviti; Tvojo slavo razglašam ves dolgi dan.“

VANESSA STROHMEYER, Colfax, Iowa, ZDA
vlalyn@wwdb.org

Naša jedilna miza je oltar, in obkrožena z družino ima možnost da postane najsvetejši kraj na svetu

Wendy Mogel

Skrivanje svoje človečnosti

Prva omemba mize v Bibliji je v Eksodusu (2. Mojzesovi knjigi) [25,23-24](#). V tem odlomku Bog pove Mojzesu naj naredi mizo iz akacijevega lesa in naj jo potem prevleče s čistim zlatom. V Bibliji les pogosto govori o človečnosti. Čisto zlato govori o božanstvu Kristusa. Zanimivo je da je morala biti miza zgrajena iz lesa in zlata, kar govori o Kristusovi človečnosti in Njegovi božanskosti. Kakorkoli, verjamem da se prav tako nanaša na mize katere imamo v svojih domovih.

K naši mizi pridemo napolnjeni s človečnostjo. Pridemo z našimi slabostmi in napakami. Naši otroci pridejo k mizi v njihovi človečnosti. Oni zagotovo niso popolni. Včasih so sitni. Včasih ne želijo jesti. Lahko godrnjajo in se pritožujejo.

Lahko imajo celo prepire. Brez Božjega posredovanja lahko postane popolno klanje! Toda Bog, predstavljen z mizo prevlečeno s čistim zlatom želi priti k vaši mizi.

On želi prinesiti Njegovo prisotnost k vaši mizi. On želi pokriti vašo človečnost z Njegovo božanskostjo. On si želi družbe z vami pri vaši mizi. Kar je On storil na začetku stvarjenja z Adamom in Evo, želi On nadaljevati skozi vse generacije. (Geneza - 1. Mojzesova knjiga [3,8-9](#)) Vsak dan je prišel da bi se pogovarjal z Adamom in Evo. On ni prišel k njima v dnevni vročini ali ob urah dela (ker Bog je ustvaril princip dela preden je greh vstopil v Edenski vrt). K njima je prišel v hladu dneva, v večernem času – času ko se skupaj zberemo okoli jedilne mize da jemo skupaj, se družimo in se sprostimo.

Bog se ob tem času vsakega dne želi pridružiti tudi vam. Povabite Njega da pride. Ne skrijte se pred Njegovo prisotnostjo kot sta se Adam in Eva potem ko sta grešila. Prepričani bodite, da se zberete skupaj kot družina z namenom srečanja z Njim. Mislím, da Bog velikokrat pride k domovom in čaka da se jim pridruži, medtem ko skupaj sedijo pri mizi – toda miza je prazna! Nobena hrana ni pripravljena, mati je preveč zavzeta z drugimi stvarmi ali je še vedno zunaj v avtomobilu z otroci ali družina obeduje pred televizijo!

Miza iz lesa in čistega zlata, katero je Bog rekel Mojzesu naj naredi, je bila za Sveti kraj, v svetišču, v divjini. Vsak teden so duhovniki spekli dvanajst hlebov kruha, katerega so položili na mizo. Ti hlebi so se imenovali Hlebi Njegove navzočnosti. Ob koncu tedna so duhovniki hlebe pojedli v Gospodovi prisotnosti. To prav tako govori o Bogu ki se razveseljuje ob druženju z nami pri naši mizi. Spominja nas kako pomembno je biti deležen hleba ko mi beremo Božjo Besedo med družinsko pobožnostjo.

Kadar se na začetku vsakega obroka zahvaljujete, povabite Boga da z vso Njegovo božanskostjo pride k vaši mizi. Potrdite Njegovo prisotnost. Njegova prisotnost bo prinesla vzdušje nebes. Pokrila bo vašo zemeljsko človečnost. Pri svoji mizi ne morem brez Njega. Vi lahko?

NANCY CAMPBELL

Zadnji izvodi prejšnjih števil!

Zadnje izvode *Above Rubies* je tako težko najti kot 'zlato.' Redko imamo na zalogi zadnje izvode, toda trenutno jih imamo od številke 63 do številke 66. Vabimo vas da jih naročite zase, za prijatelje, družino in sosede dokler so še na voljo. V zadevo e-sporočila vpišite **Back Copies** (ang: zadnji izvodi) in povejte koliko izvodov vsake številke želite in dodajte poln poštni naslov.

Above Rubies, PO BOX 681687, FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

nancy@aboverubies.org

Veseli bomo donacij.

Odrekla sva se dolgočasnemu življenju

Večino svojega življenja sem odraščala v 'popolni' družini štirih. Moji starši so imeli dva otroke, punčko in fantka in med nama je bila triletna razlika. Ne morete postati bolj popolni kot smo bili mi, kajne? Ali nekako tako smo takrat mislili. Obiskovala sem javno šolo do sredine tretje stopnje. Moje sanje in življenjsko hrepenenje je bilo postati babica in pomagati pri porodih dojenčkov.

Ko so se moji starši odločili za šolanje na domu, sva bila z bratom pravzaprav navdušena in zagreta. Precej mojih nevoščljivih sošolcev je želelo da bi njihovi starši storili isto. Mislila sem, da mi ne bo potrebno tako zgodaj zjutraj vstajati in da bo vse moje šolsko delo 'domača naloga.' Izkazalo se je da bo zabavno, toda le malo sem vedela da bo dejstvo da so me vzeli iz javne šole ena glavnih sprememb, ki bodo zavzele mesto v mojem življenju v naslednjih nekaj letih!

Prenehali smo z gledanjem televizije in izbirali samo določene filme. Pričeli smo zahajati v hišno cerkev. Da speče kruh je moja mati iz pšenice pričela mleti moko. Da bi nam pomagalo rešiti se posojil smo se preselili. Mojima staršema je bilo predstavljeno snubljenje in dekleta ki ne gredo proč v srednjo šolo in potem sta se odločila da bosta imela več otrok!

Stara sem bila dvanajst let in moj brat devet, ko sta moja mati in oče odšla na obratno sterilizacijo. Ne dolgo kasneje je imela moja mati dva splava in pri starosti trinajstih let sem dobila bratca dojenčka ki je bil rojen šest tednov prezgodaj in je živel samo pet kratkih ur. Na tej točki sem bila še vedno premlada da bi me njegova smrt prizadela; toda vedela sem, da sem hotela dojenčka v hiši in hotela sem svojo vedro, veselo mamico nazaj.

Nekaj mesecev kasneje je bila mama ponovno noseča. Videla je babico in z očetom sta načrtovala rojstvo na domu in povedala je da bom lahko ob rojstvu prisotna. Bilo je čudno, toda ko sem se pri maminih popadkih usedla in opazovala babico, sem vedela da dojenčke ne želim roditi v bolnišnici temveč doma! Nenadoma sem spoznala da želim biti babica. Ko sem bila stara nekaj čez štirinajst let, je bila moja prva sestra rojena doma v naše ljubeče in pričakujoče roke. Ne spomnim se, da bi bil kdaj kateri dojenček tako objeman in poljubljan kot je bila ona.

Potrebno je bilo nekaj prilagoditev da smo se privadili temu da je v hiši dojenček, toda morali smo se precej dobro prilagoditi, ker sem trinajst mesecev kasneje dobila še eno sestro. Med tem časom sem dokončala dopisni tečaj za babico in za

čas pripravištva so me dali v uk z babico v Ohio. Štiri mesece po vrnitvi domov sem imela veliko čast, da sem doma ujela svojo tretjo sestro dojenčico. In zagotovo je imela posebno vez katero ne bi zamenjala za ves svet. Lahko jo vprašate čigava deklica je in vedno bo rekla „NaNajina deklica.“ Skoraj dve leti kasneje smo bili ponovno blagoslovljeni s še eno deklico. Večini ljudi se je moj devetnajstletni brat smilil, ker je edini fant izmed petih deklet, toda rad je bil njihov veliki „Bubby“ in prejemal več pozornosti kot jo je potreboval! Sedaj, ko sedimo okoli jedilne mize, se smejimo in se zbadamo, si ne morem predstavljati kakšno bi bilo življenje brez njih.

Tako so razpoloženi in počnejo tako veliko zabavnih stvari, da si ne morem predstavljati kako dolgočasna družina smo morali biti pred njimi. Zagotovo, vedno več in več 'svojega' časa sem morala nuditi v pomoč, toda naučila sem se več potrpežljivosti.

Sedaj se počutim da imamo pravo družino in veselim se dneva ko bomo vsi odrasli, poročeni in imeli svoje otroke. Komaj čakam na te dneve, ko se bomo vsi skupaj ob počitnicah zbrali in se smejali, drug drugemu pripovedovali zgodbe in bomo preprosto veseli da smo drug z drugim. Da ne omenim dneva ko bo moja sestra prišla in mi pomagala pri mojih otrocih! Ti otroci ne jemljejo od 'mojega' življenja – oni mu dodajajo.

Poleg tega da pomagam skrbeti za svoje majhne sestrice, sem babica, strokovnjak za naravno zeliščarstvo in s svojim bratom in prijateljico imamo glasbeno skupino. Kot skupina pogosto igramo zunaj in se veselimo da bomo vključili mlajše sestre ko bodo starejše.

Naša družina ima rada čas katerega preživimo skupaj. Vemo kako delati skupaj in se smejati skupaj. Ne verjamem da lahko veliko družin reče da imajo tako bližino drug z drugim, kot jo imamo mi.

AMY LEITER, Summertown, Tennessee, ZDA

Amy (22) živi doma s svojima čudovitima staršema Dave in Sherri in bratom Bradom (19) in sestrami Sarah (8), Marybeth (7), Anna (4) in Kristen (21 mesecev).

Lahko bi zgrešila

Slika: Gregovi in Kristyjini štirje ljubki otroci – Wilson (7), Daisy (2), Murphy (5) in Haddley (9).

Pravkar sem za lahko noč poljubila svojega majhnega fanta – svojega majhnega fanta katerega sem pred desetimi leti skoraj splavila. Bila sem stara petindvajset let in uživala sem v obetajoči karieri ter očeta poznala šele šest mesecev. Moja prijateljica mi je svetovala splav. Takrat bi bila ustrezna priložnost da bi mi odstranili 'vsebinsko moje maternice'.

Naj vam povem, 'vsebina moje maternice' je čudovit majhen fant ki je tako nežen, ljubeč in pozoren da si je zaslužil svet! Zvečer poslušam njegove molitve in vidim kako so čudežno uslišane. Ko pomislim kakšen bi bil svet, če bi to 'vsebino' odstranila me do dna duše zazebe, ne samo mene, temveč tudi mojo družino. Slavim Boga da mi ni dal samo vest, temveč da mi je dal tudi pogum da nisem izbrala tega, temveč sem sledila vnaprej določeni poti ki je bila položena pred menoj.

Oče mojih otrok je sedaj moj mož in blagoslovljena sva bila s še tremi otroci. Tekom let so se najina življenja zagotovo spremenila. Po rojstvu najinega drugega otroka sem svoje življenje predala Gospodu. Po mnogih s solzami napolnjenih molitvah je moj mož, kmalu po tem ko je najin tretji otrok prišel na svet, predal svoje življenje Gospodu. Ker zaupava najinim od Boga danim željam in ne slediva mnenju sveta, naju je Gospod neizmerno blagoslovil.

KRISTY ENGLAND, Winmalee, New South Wales, Avstralija
greg.kristy@optusnet.com.au

Resnično odpuščanje

Mislila sem da sem odpustila vsem, ki so me prizadeli, ko je nedavno prišel moj mož in povedal da misli da ga ne ljubim, ker mu tega ne pokažem. To mi je oči napolnilo s solzami in zadalo skrito bolečino v moje srce. Ko sva se s svojim možem prvič srečala, sem bila vanj zaljubljena do ušes. Do njega sem bila ljubeča in rada sem bila z njim.

Prišla so začetniška leta zakona in z njimi mnoge nepričakovane spremembe. Spominjam se dneva, ko mi je moj mož priznal svoje skušnjave k nezvestobi. Čutila sem kot če bi mi potegnil srce ven, ga pohodili in ga postavili nazaj v moj prsni koš. Potrebovala sem nekaj časa in pomoč svetovalca iz cerkve, da sem zakrpala zakon. Sledilo je osem let in Bog je v najin角度 življenjih storil veliko delo. Dal nam je novo življenje, napolnjeno z dokazom krivde in radost v najina srca v služenju Njemu.

Bog naju je blagoslovljal in vse je bilo videti dobro, dokler moj ni mož izrekel izjave: „Mislim da me nimaš rada, ker mi tega ne pokažeš.“ Potrebovala sem noč premišljevanja, da sem videla kako mu resnično nisem odpustila. Kje je bila ljubeča žena katero je imel nekoč, ta ki ga je tako očarljivo ljubila? Bila je zaprta skupaj z zlomljenim koščkom srca. Spoznala sem da mu nisem 'resnično' odpustila. Prosila sem Gospoda da mi pomaga odpustiti svojemu možu, kot je Kristus odpustil meni; kot je vzhod daleč proč od zahoda.

Sedaj molim za odpuščanje in pozabo. Samo Gospod lahko uredi moje zlomljeno srce, toda prositi moram Njega da On to stori. Odpuščanje ni nekaj kar storim sama. In sedaj razumem, da je popolno odpuščanje tudi popolno ne-spominjanje.

Toda kako to storimo? Rada imam pesem ki pravi...

Odpusti, pozabi, za vedno, amen! (ang. Forgiven, forgotten, forever, amen!)

Ne more se jih spomniti,
ni potrebe po Njegovem odpuščanju znova in znova,
naši grehi so odpuščeni, pozabljeni, za vedno, amen!

Če nekdo resnično prosi odpuščanja, moramo to odpuščanje obravnavati tako kot Bog obravnava naše priznane grehe. Lahko je potreben čas in napor iz vaše strani, toda kadar mi resnično odpustimo in se ne oziramo nazaj, lahko pride Kristus in prinese obnovitev.

JESSICA CAMPBELL, Mt. Enterprise, Montana, ZDA

ejjcky@juno.com

Eric in Jessica imata tri otroke – Jerica (9), Rebecca (3) in Ethan (4 mesece).

Zaupanje Bogu v neplodnosti

Mnogo ljudi se boji zaupati Bogu, da bi On načrtoval njihove družine. Bojijo se da bi končali s 'tako mnogo' otroci, po starosti zelo blizu skupaj. Toda ravno tako je težko zaupati Bogu kadar želite otroke in ne morete zanositi.

Z možem sedaj vstopava v najino peto leto neplodnosti, ki je sledila rojstvu najine hčerke. Hčerka Murren je čudež. Sedem mesecev preden sem zanosila so mi diagnosticirali neplodnost. Moder zdravnik za plodnost nama je svetoval, da če želiva da postanem noseča, da on lahko stori da se to zgodi. „Toda,“ je rekel „čutim da obstaja razlog da vaše telo ne zanosi po naravni poti in mislim da bi bilo nepremišljeno sprožiti to na silo.“ Nedvomno je čutil da je moja neplodnost povezana z mojo [cistično fibrozo](#). Glede na takšne okoliščine ni bil prepričan ali bo povzročitev nosečnosti zame in otroka zdrava. Z Johnom sva molila in čutila sva da naj si ne prizadevava k zdravljenju neplodnosti. Imela sva mir, da bo Bog storil to, kar On vidi da je najbolje.

Bilo je težko. Tako zelo sva si želela otroke. Pričela sva gledati tudi za posvojitvami, toda na tej točki najinih življenj to ni bila opcija. Dan za dnem, mesec za mesecem sva prepuščala najino neplodnost in starševstvo v Božje ljubeče roke.

Že leto dni sva se trudila, ko je bila spočeta najina hčerka. Slavila sva Boga in se veselila milosti katero nama je On dal in blagoslovu tega drobcenega življenja. Med čudežem rasti znotraj mene sem bila prepričana da so vse težave z neplodnostjo ozdravljene in da nikoli več ne bom ponovno imela bolečine kot je ta. Potem ko se je rodila je bilo življenje tako razveseljivo. Dojila se je in veliko me je naučila. Ko se mi je dan pred njenim prvim rojstnim dnevom menstruacija vrnila sem bila zamaknjena. Preprosto vedela sem da to pomeni, da bova kmalu ponovno spočela in da se bodo uresničile najine nove sanje o veliki družini.

Kmalu je postalo očitno da čeprav se je moja menstruacija vrnila, da je bilo moje

telo še vedno neplodno. Od takrat so minila štiri leta in mojemu telesu sva pomagala priti nazaj na pot. Vsakokrat mi je ginekologinja skušala predpisati, tablete za uravnavanje nosečnosti, antidepresive ali me opozorila ne zdravljenja neplodnosti. Sedaj sem izbrala babico (pomaga pri porodih) in ji povedala da se zanimam za pomoč svojemu telesu da bi delovalo pravilno, toda ne z izsiljeno nosečnostjo. Bog je dajalec življenja in odpiralec ter zapiralec naročij in ne ljudje ter medicina.

Vsak dan molim da naju Bog blagoslovi z otroci. Murren moli naj nama Bog prinese dojenčke tako da bo lahko velika sestra. Radi vidimo noseče mamice in novorojenčke, toda to je hkrati vedno boleč opomin. Noč za nočjo kličem k Bogu za ponovno življenje v svojem trebuhu.

Zaupanje Bogu ni vedno lahko. Težko je biti izven nadzora. Težko je čakati. Težko je odložiti svoje želje na stran in sprejeti to kar mi daje Bog, ko to ni kar jaz mislim da si želim.

Skušam se spomniti da slavim Njega. Razlog je da Pismo Hebrejcem [13,15](#) pravi: „Po njem torej Bogu neprenehoma prinašajmo na oltar hvalno žrtev, namreč sad ustnic, ki slavijo Njegovo ime.“ Ko prejmem revijo *Above Rubies* ali vidim osebne podatke Texasovega letnega srečanja *Above Rubies*, je moje prvo nagnjenje preskočiti besedilo in pogledati koliko otrok ima vsaka izmed družin. Resnično se moram boriti, da slavim Boga, ker imam samo enega. To je žrtev, da slavim Njega zaradi Njegove dobrote, medtem ko se jok mojega srca nadaljuje.

Poveličujem Njega, ne zato ker sem vesela, temveč ker je vreden poveličevanja. Hvalim Njega, ker sem mati, kot sem si vedno želela biti. Hvalim Njega, ker vem da so Njegove poti višje nad našimi. Hvalim Njega, ker še vedno obstaja upanje. On je že prej delal čudeže in naju blagoslovil na presenetljive načine in vem da to On lahko stori ponovno.

Zaupanje Bogu prav tako pomeni učiti se uživati biti mati enega otroka. Včasih se je težko veseliti Murren, ker sem tako zaposlena z žalostjo da nima bratov in sester. Vem da se moram s svojo hčerko veseliti posebnega obdobja življenja katerega imam prav sedaj, samo mi trije. Mogoče bom čisto nepričakovano končala s polno hišo otrok in si bom takrat mogoče želela imeti čas za uživanje v tišini in možnost pogovora eden z enim ko je to še na voljo. Ali pa bom lahko konec koncev končala s samo enim dragocenim otrokom in bom njeno otroštvo zaradi želja zapravila.

Počasi se učim „Zaupati in biti poslušna, ker ni druge poti veseliti se v Jezusu kot zaupati in biti poslušen,“ kot pravi pesem. Učim se razumeti svoj namen, ne iz vidika matere enega, petih ali desetih otrok, temveč iz vidika koliko zaupam in sem poslušna Bogu v vsem kar mi On daje.

HOLLY LOUGHLIN, McKinney, Texas, ZDA

jaynaych@netzero.net

Holly Catherin in John Allan sta blagoslovljena z Murren Nohah (4).

Holly vzdržuje spletno stran: „Od potrpežljivosti do starševstva“ (<http://www.geocities.com/MurrensNatureMama/>), služenje upanja drugim odraslim s cistično fibrozo in ki si žele osnovati družine.

Ko duhovnikova pridiga odpove, lahko otroška molitev doseže zmago.

Charles Spurgeon

Še eno rešeno življenje

Leta 1992 sem spoznala da pričakujem svojega drugega otroka. Moj prvi, Seth Christian je imel komaj dve leti in navdušena sem bila da bosta blizu skupaj. Kakorkoli, otroški zapredek v mojem telesu je bil več kot v odličnem okolju. Moj družinski zdravnik je opazoval moje kronično nizko stanje belih krvnih teles, stanje imenovano neutrophylia. Vsak dan sem se zbujala z vročino. Komaj sem uspela skrbeti za majhnega Setha. Utrujenost in vročina sta me izčrpavala.

Po številnih krvnih testih so ugotovili, da nosim virus z imenom [cytomegalovirus](#) (CMV). V knjižnici sem pregledala knjige o CMV-slepoti, gluhoti in duševni zaostalosti. Običajno sem nagnjena k skrbem, toda nebeški Oče mi je dal mir. V svojem srcu sem bila prepričana da bo vse v redu.

Vročina je sedem tednov vztrajala vsak dan. Moj porodničar, vernik, me je usmeril k drugemu ginekologu, ki jemlje primere z visokim tveganjem. Na enem izmed pogovorov naju je z možem prosil, da prideva v njegovo ordinacijo.

„Ne vemo ali je virus iz vaše krvi prešel v otrokovo kri. Moramo se pogovoriti o dejstvu da bi bilo najbolje narediti splav,“ je rekel. „Ne,“ je odločno rekel moj mož, „O tem se nočeva pogovarjati.“

„Toda če ne boste splavili, morate vedeti za možne komplikacije,“ je dodal ginekolog.

„Splav je nekaj o čemer ne želiva premišljevat,“ sem mu povedala in to tako da o tem ni nikoli več spregovoril.

Dojenček je še najprej rasel in od suhice sem postajala vedno bolj oblina. Približal se je dan dojenčkovega prihoda in specialisti so se ukvarjali z naraščanjem količine amnijske tekočine, katere je bilo manj kot naj bi je bilo. Nizko stanje amnijske tekočine kaže na nenormalnost.

Končno je bila po dvanajstih urah popadkov 6. maja 1996 rojena Summer Gabrielle. „Čudovita je,“ je naznanil moj ginekolog. In resnično je. Summer ima veliko ljubeče srce, mika jo življenje in želi ugajati Jezusu. Igra nogomet, igra na violino in se odlično počuti z njenimi prijateljicami in tremi brati.

Spominjam se kako sem jo zibala ko sva prišli iz porodnišnice, medtem ko so mokre tople solze kapljale po mojih licih. Imela sem tako veliko ljubezen in hvaležnost, da se nisem mogla obvladovati.

Na enem sestanku je bilo njeno življenje rešeno s strani dveh staršev, ki sta bila

pripravljena ljubiti otroka ne glede na njegovo zdravje ali miselne sposobnosti.

AMY PREVOST-PAUSCH

aprevostpausch@ohdela.schoolone.com

Otroci Keitha in Amy so: Seth Christian (12), Summer Gabrielle (10), Devon Liberty (8) in Henry David (2).

Okno v trebuhu

Kadar spoznam, da pričakujemo novega dojenčka, sem vedno napolnjena z globokim spoštovanjem. Mislim, da sem sedaj že sedem tednov noseča in preseneča me da ima ta drobcena oseba majcene prstke na rokah in nogah in utripajoče srce. Isaac, moj najstarejši, se nadeja bratca in moje štiri majhne deklice so prav tako vznemirjene da je na poti nov dojenček.

Spominjam se, da ko sem spoznala, da pričakujem svojega prvega dojenčka, sem bila preprosto presenečena. Novo življenje je raslo znotraj mene in nekako sem vedela, da bo čez devet mesecev, ob pravem času za najino poročno obletnico, prispela nova majhna oseba. Presenečenje! Nameravala sva malce počakati preden pričneva z družino, toda bila sva zelo vesela da stvari niso potekale tako kot sva načrtovala.

Bila sem zelo radovedna o razvoju svojega drobcenega otroka. Prejela sem izvod publikacije „Ko vaš otrok raste.“ Bilo je neverjetno! Njeno majhno telo je pričelo dobivati obliko dojenčka pri samo treh tednih! Na poletu domov iz najinih medenih mesecev v Evropi je moj mož vsakomur dal vedeti o novem dojenčku in jim kazal slike nerojenega dojenčka pri starosti treh tednov. Večina od njih sploh ni vedela, da ima fetus pri starosti treh tednov roke in noge!

Če bi me v tistih dneh srečali, bi vam verjetno na mah pokazala knjigo o razvoju fetusa z namenom pokazati Isaacovo trenutno stopnjo. Rekla bi: „Si lahko predstavljate da ima prste samo pet tednov star dojenček?“ Ali pa bi vam povedala, da je pri sedmih tednih starosti drobcena oseba občutljiva na dotik in se že premika naokoli. Če bi bilo okno v trebuh bi lahko celo ujeli šestnajst tedenski fetus kako sesa svoj palec ter kako se igra s popkovino.

Ko sem bila v petem mesecu nosečnosti, se spominjam da sem sedela v cerkvi. Dojenček v trebuhu je vedno resnično močno brcnil ravno takrat, ko so prenehali z igranjem. Po tem ko je bil rojen, je bil med petjem tako tih, toda v premoru med pesmima je jokal, kot bi hotel povedati: „Še mi pojte!“

Razburjena sem bila da bom imela svojega prvega dojenčka v dobi znanosti in tehnologije. Tu je bilo še toliko novih informacij za raziskati. Samo dvajset ali trideset let nazaj je mnogo ljudi mislilo da se življenje prične z rojstvom, kot da bi duh in mišljenje otroka lebdela naokoli po nebesih in pričakovala dih življenja. Sedaj vemo, da so te ideje ravno tako smešne, kot ideja da je zemlja ravna in da je luna narejena iz sira.

Sedaj se moramo odločiti kaj narediti s to novo informacijo o življenju pred rojstvom. Nekatero matere svojim še nerojenim otrokom predvajajo Mozarta. Nekateri očetje govorijo svojim drobčnim, majhnim fantkom in dekletom o življenju, ljubezni in velikem svetu. Večina mater se trudi jesti zdravo hrano in mnogo žensk preneha s kajenjem in uživanjem alkohola. Večji bratje in sestre pojejo dojenčkom pesmi in dojenčki se odzivajo z rahlimi sunki. Drugi molijo, se ponudijo in prosijo zavoljo nerojenih ki so žrtve izbire in nevednosti.

Ko se enkrat naučimo novih stvari, moramo biti pripravljeni sprejeti resnico in se ravnati po njej. Tu je razlika med nevednostjo in ignorirati očitno. Žalostno je da mnogo Američanov še vedno misli, da je trimesečni nerojeni dojenček še vedno kepica tkiv. Če je to res, potem sem tudi jaz samo kepica tkiv. Verjamem, da če bi več mam vedelo za resnico o nerojenih otrocih kadar so soočene s kritično nosečnostjo, bi razmislile o življenju njihovega otroka.

Nove informacije odkrivajo resnico in nas silijo da spremenimo naše mišljenje. Spreminjanje naših mišljenj zahteva da spremenimo naša dejanja. Spreminjanje naših dejanj od nas zahteva, da priznamo, da smo bili v zmoti. To naj bi nam dalo hrepenenje za spremembo prihodnosti, da tudi drugi ne bodo ponovili naših napak. Ozdravljenje in upanje imata priložnost kadar mi sprejmemo resnico.

Ljudje lahko sprejmejo pogubne in škodljive odločitve, temelječe na nevednosti, toda kadar pride do življenja v trebuhu, naj ne bomo več nevedni. Govorimo o majhnih ljudeh, tako resničnih kot sva ti in jaz. Vsak otrok je darilo in življenje je dragoceno že od vsega začetka.

SARAH BROWN, Fortville, Indiana, ZDA

sarah@ruralvillage.org www.ruralvillage.org

Josh in Sarah sta blagoslovljena z Isaac (7), Anna (6), Estera (4), Rachel (3), Naomi (1) in novorojenčkom septembra 2006.

Ni večje ljubezni

ZAME

je bilo bičano, bičano, bičano in razparano Njegovo meso!

ZAME

je bila krona z debelimi, ostrimi bodicami potisnjena na glavo Njegovo.

ZAME

so bili veliki jekleni žeblji zabiti v Njegove roke in noge!

ZAME

ga je Njegov lastni Oče zapustil, ko je On vzkliknil od bolečine!

ZAME

je raztrgano, pretepeno, krvaveče telo nosilo križ do smrti!

NIKOLI VEČ

ne bom dvomil v Njegovo besedo, Njegovo resnico, Njegovo luč, Njegovo pot.

NIKOLI VEČ

ne bom zatajil Njegovega imena pred tistimi, ki Njega ne poznajo!

NIKOLI VEČ

ne bom izbral svetovne, modne avtoceste preko Njegove popolne poti!

NIKOLI VEČ

ne bo križ karkoli drugega kot Njegovo ogromno, neizmerljivo darilo ljubezni!

NIKOLI VEČ,

se ne bom jaz, grešnik, počutil neljubljenega in nezaželenega.

Nimam večje ljubezni ki bi mi bila dana, kot je ta na križu!

Donna Kwiatkowski

Poseben zmenek

Si predstavljate moje presenečenje, ko sem nekega dne med obiskom mame prejela telefonski klic od naše patronažne sestre, Lindsay pri Bethany Krščanskem centru. Sledila mi je vse do mojih staršev, ker je imela nujno vprašanje. Na voljo za posvojitev je bila tri dni stara dojenčica. Ali bi jo mi sprejeli? Dojenčica je mešanka, rojena v rešilcu na poti v porodnišnico, katere mati se je odvajala od kokaina.

Kako vi odgovorite na vprašanje kot je takšno? Z mojem sva upala da bova ponovno posvojila (pred dvema in pol leti sva posvojila Mordecei), toda v mislih sva imela malčka ali predšolskega otroka. Nenazadnje sem bila v šestem mesecu nosečnosti in doslej sva imela že osem otrok do starosti desetih let. Popolnoma nobenega namena nisva imela ponovno imeti dva dojenčka. Vendar je bilo tukaj to darilo - dojenček - ponujeno nam, dojenček brez doma in družine; dojenček ki bi zagotovo ostal v rejništvu če ne bi mi poskrbeli zanj. Seveda sem rekla da.

Lindsay me je potem vprašala ali sem prepričana. „Da,“ sem ji rekla: „vzeli bomo dojenčico.“

„Odlično,“ je odgovorila. Trenutno se nahaja v Seattle; jo lahko pridete iskati? Sedaj? Ne, seveda ne morem. Moji malčki potrebujejo počitek, moj mož je na delu (si predstavljate da se pojavim v Seattlu s svojimi osmimi otroci, da poberemo še enega dojenčka).

„Dobro, kaj pa če jo grem iskati in jo pripeljem k vam domov?“ se je ponudila. Ne, tudi to ne bo šlo. Mojega moža ne bo doma da bi podpisal skrbniške papirje (poleg tega sem imela občutek popolnega nereda – malčki se zbuja, vreščeč dojenček, neurejena hiša, itd.) Končno sva se strinjali, da se srečava v pisarni v mestu, potem ko bo moj mož prišel iz dela domov.

Vse dokler nisem odložila telefonske slušalke nisem popolnoma doumela tega kar sem storila. Strinjala sem se da sprejemem tega dojenčka, brez da bi svojemu možu povedala eno samo besedo. Vedela sem da bo Chuck prevzet z dojenčico, toda midva odločitve vedno sprejemava skupaj. Ko sva posvojila Mordecai je od takrat ko sva se strinjala da ga sprejmeva, do takrat ko sva ga dejansko prevzela minilo tri tedne. Med telefonskim razgovorom si nisem predstavljala, da bomo še danes prevzeli dojenčico.

Preostanek popoldneva je bil neurejen. Izbrskala sem otroški stolček in vse najine dekliške obleke za novorojenko in jih oprala. Naredila sem seznam za v trgovino Wal-Mart – plenice, stekleničke, mleko za dojenje. Ves ta čas so moji otroci opazovali in se spraševali o moji nenadni želji da se pripravimo na dojenčka (bila sem noseča!) Nisem jim mogla povedati o tej dojenčici, ker sem morala najprej povedati svojemu možu ki je bil na delu.

Bog je tako čudovit. Ravno tako je nanoslo, da je ta večer prišla varuška (naročena tedne pred tem), tako da sva lahko imela redok prosti večer. Ko me je Chuck poklical da mi pove da je službe prost in da je na poti, da pobere varuško ki bo varovala otroke, sem mu povedala da imam veliko novico in da naj se pripne.

„Dragi, ko boš prišel domov morava iti takoj v Bethanyjev urad. Tam naju pričakuje dojenček.“

Hvala Bogu je bil navdušen! Pobral je varuško in ji na hitro sporočil spremembo plana, medtem ko sem okoli sebe zbrala otroke da jim povem novico. Bili so tako navdušeni. Zasuli so me z vprašanji, na večino katerih nisem mogla odgovoriti. Ime najinega dojenčka - Avi Providence - sva izbrala med petnajstminutno vožnjo v urad. Avi je hebrejska beseda za 'Bog je moj oče;' nekaj kar upamo da ji bo tolažba skozi njeno življenje. Ime Providence (ang: previdnost) je bilo izbrano da nas spominja na Božjo suverenost ki jo je pripeljala v našo družino.

Ko sva vstopila v urad, sva se pozdravila z najino patronažno sestro, ki je pestovala krasen rožnat zavitek z neverjetno množico kodrčkov in dveh osupljivih modrih oči. Po podpisovanju papirjev sva se z najinim novim dojenčkom odpravila v Wal-Mart in imela večer, ki se nama je v zadnjih desetih letih zakona najbolj vtisnil v spomin.

Življenje hodi s hitrimi koraki. Sedaj skrbim za devet otrok (štirje od treh so stari manj kot tri leta) in bila sem noseča. Izkazalo se je, da se sladka majhna Avi ni odvajala od kokaina, kot so dejali v bolnišnici (pri rojstvu so jo testirali in bila je pozitivna). Imela je zelo nereden čas za spanje, včasih je čez noč spala samo nekaj ur (in ne, ne nekaj ur zaporedoma) in imela je zelo nepredvidljivo hranjenje. Toda nismo imeli opravka z jokanjem in občutljivostjo na pomanjkanje droge.

Kakorkoli, Bog je še vedno imel v mojem srcu delo. Jasno se spominjam Mordecai in Jubilejinega prvega leta. (Mordecai je bil posvojen pri starosti štirih tednov in je bil prizadet od drog. Ko je bil star dva meseca sem rodila Jubilee in potem sem oba dojenčka dojila.) Spominjam se, da sem bila tako utrujena, da sem komaj skrbela za vse. Spominjam se Mordoceaijevih mnogih ur jokanja, ker je iz svojega

telesa izločal droge. Spominjam se kako težko je bilo dojeti oba dojenčka in biti ponoči neprestano pokonci z dvema dojenčkoma. Nisem vedela, da sem to zmožna storiti ponovno. Mislila sem, da Avi mogoče ne bom dojila. Mogoče ji bom lahko stekleničko napolnila z mlečnim nadomestkom in mogoče imela ponoči nekaj spanja. Konec koncev je dojenček hranjen po steklenički. Zagotovo ni pravilo da se posvojenega dojenčka doji.

Dva dni preden sva prevzela Avi, je Bog moje srce pričel pripravljati na čudovit način. Na predporodnem obisku pri moji babici, sem ji povedala da je bilo mogoče noro, toda ali mi lahko zagotovi, da je notri samo en dojenček. Babica si je vzela dodaten čas za pregled in poslušala je dojenčkovo srce ter mi povedala da zagotovo misli, da je možno da nosim dvojčke. Bila sem obilna, dojenček je bil videti povsod okoli in glede bitja srca ni bila gotova. Wov, s Chuckom sva si vedno želela dvojčke!

Imela sem dva dni za premišljevanje ideje o dvojčkih, dokler Avi ni naredila svoj nepričakovani vstop. Kaj sedaj? Trije dojenčki naenkrat? Negotovost je vstopila z vsakim obiskom babice, ker ni mogla niti potrditi, niti zanikati možnosti dvojčkov. Več tednov sem se spraševala o tem kako je imeti tri dojenčke. Vedno sva si želela dvojčke, toda sedaj? Kakorkoli že, Bog je v mojem srcu delal. Vedela sem, da če bi imela dvojčke, ne bi niti premišljevala o tem da bi dojila samo enega od njih. Nikoli ne bi rekla: „Dobro, pretežko je biti ponoči pokonci z dvema in dojeti dva, zato bom enega hranila s stekleničko in tako ne bom tako utrujena.“

Ko sem končno odšla na ultrazvok, da vidim ali sta dvojčka, je bilo potrjeno da nosim samo enega. Samo enega? Brez težav. Ko sem si zamišljala življenje s tremi dojenčki, sta bila dva nenadoma slišati pomirjujoče. Ne samo to, sedaj sem vedela da bom, ko se bo dojenček rodil, Avi dojila. Prav tako kot ne bi nikoli izbrala da bi dojila samo enega od dvojčkov, tako ne bi izbrala da bi dojila samo enega od svojih dveh dojenčkov. Nenadoma je vse imelo smisel. Bala sem se vsega težkega dela, ki je bilo pred menoj. Bog je moral pritegniti mojo pozornost in me postaviti nazaj v red in zato da bi v mojem srcu deloval je uporabil možnost dvojčkov.

Slika: Chuck in Renee z njunimi desetimi otroki – Adalia (10), Judah (8), Tilly (7), Manly (6), Kalina (5), Mordecai in Jubilee (3), Hezekiah (2), Avi (10 mesecev) in Tucker (7 mesecev).

Tucker Benaiah je bil rojen ko je bila Avi stara tri mesece in pol. Avi je tako dobro sprejela dojenje, da se je pravzaprav v začetku dojila boljše kot Tucker. Dojenčka sta sedaj stara deset in šest mesecev. Avi hodi in Tucker se plazi in pleza vsepovsod. Oba dojenčka sta vesela, zdrava in oba se dojita. In, oh, občasno ponoči dobim celo nekaj spanja.

RENEE BERGERON, Bellingham, Washington, ZDA,
bergeronendozen@yahoo.com

Zgodbo o Chucku in Reneejini prejšnji posvojitvi si lahko preberete v Above Rubies #62.

Veliko klečanja vas bo ohranilo stoječega!

Povsem ženska

V začetku je Bog ustvaril moškega in žensko. Namesto moškega in ženske On ni ustvaril dva moška. Skupaj sta narejena kot celota, čeprav se drug od drugega razlikujeta. Če si želite biti moški, vas bo izpolnjevanje njegove vloge razočaralo. Zadnjih nekaj desetletij so trume žensk brez pomisleka sledile feminističnim nazorom in se odvrnile od svoje ženske vloge, da bi se kosale na moškem področju. Nismo videle samo neizogibnega uničujočega propadanja družinskega življenja, temveč tudi slabljenje moškosti.

Čas je, da se prebijemo skozi meglo zmote in pridemo nazaj k temu za kar nas je Bog ustvaril. Če ste se rodila ženska, jo prav tako lahko z vsem srcem sprejmete vase in svojo ženskost živite do polnosti. Narediti karkoli manj, je bližnjica k usodi vašega življenja!

Kaj pomeni biti povsem ženska? Naj nam Bog da razumevanje, ko z vrha gledamo to besedo, ŽENSKA.

Ženskost

Moškost je dana moškim, ženskemu svetu pa ženskost. Tako je bilo namenjeno. Žalostno je, da dandanašnji mnogo otrok odrašča brez polnega razumevanja resničnega namena moškega in ženske. V njihovem družinskem življenju vloge niso določene in vidijo razmazano sliko. Ko postanejo starejši, izkrivljenost vnesejo v svoje zakone in družine. In zlom družinskega življenja se nadaljuje.

Blagoslovljena sem da sem odrasla v domu, kjer sta bila spola jasno določena. Ni bilo potrebno da bi me moji starši učili, to se je odsevalo v njihovih življenjih. Moj oče je bil 'mož v moškem svetu' in še vedno ljubeč mož in oče. Težko je delal da bi nas preskrbel in se razveseljeval ob dejstvu da je njegova žena lahko varna v svojem gnezdu in vzgaja njune otroke. On gre rad ven na lov in stori svoje moške stvari, toda ljubi ženskost svoje žene. Bila je šivilja, ki si je sama sešila vse njene obleke, s prelepimi klobuki. Ko sta šla ven je bil tako ponosen nanjo, vedno čudovito oblečeno z videzom kraljice.

Verjamem da bi kot ženske morale gledati da bi bile čimbolj ženske. V svoji ženskosti bi morale sijati. Govorile naj bi žensko. Obstaja še kaj bolj odvratnega kot je na ves glas kričeča ženska? Me naj bi govorile žensko in tudi naše hčere učile enako. Oblekle naj bi se žensko, se pravi znotraj svobodne izbire, kakor je Bog vsako izmed nas edinstveno ustvaril. Bog nas ni naredil kot robote, tudi nas ni naredil da bi bile sužnje. Obstaja nekaj žensk ki ljubijo nabrano obleko in pentlje in so druge ki to sovražijo. Nekatere so bolj športne. Toda kakršna koli je že naša edinstvenost, bodimo prepričane da svoji družini in svetu okoli nas razkrijemo

ženskost naše ženskosti.

Enake v vrednosti, toda različne v dejavnosti

Kot moški in ženska smo pred Bogom popolnoma enakovredni. Mi moramo biti, ker smo eno! Nemogoče bi bilo da bi bila ena polovica bolj pomembna kot druga! Toda naša enakost ni v početju istih stvari. To bi bilo nepotrebno! Bog je ustvaril moškega in žensko skupaj, da razodene Svoje obličje – in vsak razodeva različne vidike Boga. Beseda 'ženska' v Genezi [1,28](#) preprosto pomeni 'nasprotno od moškega'. Moški razodeva očetovsko maziljenje Boga. V božanskem vrstnem redu ustvarjanja mu je Bog dal vodstveno vlogo. Njegovo pooblastilo od Boga je pokriti svojo ženo s skrbjo za njene potrebe, fizične in duhovne. On jo pokriva z ljubeznivostjo, z isto vrsto ljubezni s katero Kristus ljubi cerkev. On jo oskrbuje, tako da ona lahko varuje njun dom in ji svojih najmlajših ni potrebno zapustiti na milost in nemilost drugim. On jo ščiti pred prevarami tega sveta tako da lahko hodi v varnosti in miru. Privilegij ženske je, da se podvrže temu kritju in je s tem blagoslovljena.

Moderen pojav je, da je mnogo žensk bolj podvrženo svojemu delodajalcu na delu, kot svojemu možu doma. Zaklenjene so v tempo, katerega narekuje njihov delodajalec, namesto gledanja na želje svojega moža.

1 Pismo Korinčanom [11,7](#) nam govori da je moški „podoba in slava Boga. Ženska pa je slava moškega.“ Me ne postanemo moževa slava kadar poskušamo biti kot moški, temveč kadar sprejemamo svojo ženskost.

Materinstvo

Popolna slava in lepota ženske je njeno materinstvo. Tako jo je Bog ustvaril – da je vzgojiteljica, hraniteljica in graditeljica gnezda. To je največje maziljenje v katerega naj bi kot ženske vstopile. To je več kot me delamo, to je kar me smo. Večina ženskih stvari katere lahko naredimo, je sprejeti svoje materinstvo in ga živeti v polnosti. To ni nepomembno. Materinstvo ima izvor prav v Gospodovem srcu. Eno izmed Božjih imen je v hebrejščini El Shaddai in se prevaja Vsemogočni in pomeni „prsati.“

Vsaka ženska ima materinska čustva, ne glede ali ima ali nima otrok. Če vas je Bog blagoslovil z otroci, izlijte nanje svojo materinsko naklonjenost. Ve delate za kar ste bile rojene da delate. To je slava vaše ženskosti. Če niste bila blagoslovljena z otroci, prosite Boga da vam pove, na koga On želi da izlijete svoje materinske hormone. V današnjem svetu je tako veliko bolečine – sirote, vdove, samohranilke, ostareli, revni in ti v potrebah. Na ta način boste izpolnile svojo usodo.

Sidro

Naravno je da ženska ljubi dom, razen če ji niso oprali možgane s humanistično propagando dandanašnje posvetne družbe. Bog je najprej ustvaril Adama in

potem še rajski vrt. Še preden je On ustvaril žensko, je tako imela dom, ki jo je pričakoval. Ustvarjena je bila za dom. Bog ji je za njeno gnezdenje dal dom, da vzgaja njene otroke in kot možnost za njeno kreativnost.

V Psalmu [128](#) Bog slika hišo družine ki jo je blagoslovil Gospod. V tretjem verzu je žena v samem srcu njenega doma. [Popolna Judovska biblija](#) to prevaja kot: 'Tvoja žena bo kakor rodovitna trta v notranjih delih tvojega doma.' Ko v svojem domu vzgajate bogaboječe otroke, imate moč za spreminjanje usode narodov. Prav tako je to kraj, kjer boste našla mir in počitek.

V Pregovorih [24,15](#) Bog imenuje dom 'kraj za počitek' in v Ozeju [11,11](#) beremo: 'In v njihovem lastnem domu, pravi Gospod, jim bom dal počitek.' (Knox) Ne samo da On dom imenuje kraj počitka, temveč tudi kraj razveseljevanja. Geneza (1. Mojzesova knjiga) [2,8](#) pravi: 'Bog je zasadil **vrt radosti** v katerega je postavil človeka, ki ga je ustvaril.' (Knox) Prvi dom, ki je prototip vseh prihodnjih domov, je bil kraj radosti. Bog je tudi vaš dom namenil za razveseljevanje. Čemu ne pričnete jutranjo molitev z: 'Kako naj danes svoj dom naredim bolj radostnega?' Kako naj prinesem več veselja v svoje zakonske odnose? Kako v današnjem dnevu prinesem več radosti v življenja svojih otrok?'

Kot ženske imamo privilegij, da smo sidro našega doma. Sidro našemu zakonu v časih stisk in nemirov. Da zasidramo naše otroke ko se soočajo s skušnjavami in nevihtami življenja in da zasidramo naš dom, da bi bil varna skala in trdnjava sredi nevarnega sveta. Dom ne deluje učinkovito, razen če je mati v srcu doma in je dom v njenem srcu.

Vrla žena v Pregovorih [31,27](#) 'Pazi na poti svoje družine in ne je lenuharskega kruha.' Beseda 'pazi' je ista hebrejska beseda kot je uporabljena za čuvaja, ki varuje mesto. Prav tako kakor možje čuvajo mestna vrata, je Bog ženskam dal veliko opravilo čuvanja vrat njenega doma.

Dajalka življenja

Geneza (1. Mojzesova knjiga) [3,20](#) pravi: 'In Adam je imenoval svojo ženo Eva, ker je postala mati vseh živih.' Pomen beseda Eva v hebrejščini pomeni 'dajalka-življenja.' Ta beseda ni negativna, kot je mnogo žena zavedenih da to verjamejo, temveč je najbolj pozitivna, močna in vplivna stvar katero v svojih življenjih lahko izvršimo. Lahko spreminja svet s tem da prinese vanj življenje. Nek pisatelj pravi: „Ko je Bog videl da v tem ubogem starem svetu napačnost potrebuje pravilnost, da resnica potrebuje pridiganje ali da morajo biti prednosti iznajdene, je On v ta svet poslal dojenčka da to stori.“

Ne samo da imamo me privilegij rojevanja življenja v ta svet, temveč tudi za večni svet. Vsak otrok je večna duša, ki bo živela za vedno! Pravzaprav, edina stvar katero bomo s seboj odnesle v večno realnost je naša odkupljena duša in odkupljene duše naših otrok. Vse ostalo za kar trošimo svoje življenje bo ostalo za nami.

Theodore Curler piše: „Otrokovo rojstvo je mogočen trenutek... v najtemnejši kolibi

na Brooklynu, na umazanem podstrešju ali umazani kleti ali v katerem koli mestu kjer človek vidi prvi žarek svetlobe, oko Vsevednega zagleda pripetljaj presenetljivega premikanja. Življenje je pričeto, življenje, ki se nikoli ne bo končalo. Srce je pričelo z bitjem in bo bilo z najbolj vneto radostjo ali najostrejšo tesnobo. Več kot to – duša prične z življenjem, ki bo preživelo zemljo na kateri se premika. Duša vstopa na osnovi obstoja katerega čas ne bo spremenil, ko bo sonce na nebu pogašeno kot sveča, luna izbrisana in se bo podaljšek nebes zvil skupaj kot obleka in se bo za vedno spremenil.“

Zanimivo je, da je danes tako veliko žensk izobraženo preko svoje razumnosti, da nič več ne razumejo poti ki jih je Bog zanje ustvaril – s trebuhom da vzgaja življenje in prsmi za hranjenje tega dragocenega življenja. Namesto da so dajalke življenja, so postale mašilke življenja in s tem zanikajo Božji cilj in namen.

Obogatiteljica

Ženska ima z njeno občutljivostjo in neposrednostjo za potrebe okoli nje, privilegij postati obogatiteljica doma. Ona obogati njen zakon, obogati otroke katere ji je dal Bog in obogati vzdušje njenega doma.

Ali je vaš dom napolnjen z Gospodovo ljubeznijo in radostjo? Z več ljubezni ga naredite bogatejšega. Mogoče v vašem domu ni ljubečega vzdušja. Pričnite ga napolnjevati z ljubeznijo. To se ne bo zgodilo, razen če ne boste ve to storile. Se spomnite, ve ste bogatilke doma. Ve ste ta ki vaš dom z vsemi stvarmi naredi bogatejšega. Ko zagrabite vizijo biti bogateljica vašega doma, boste prav tako...

Usposobljevalka – svoje otroke usposabljate da dosežejo svojo polno usodo.

Hrabrilka – dnevno bodrite svojega moža in vsakogar izmed vaših otrok za to kar so in za majhne stvari katere delajo za vas.

Ta ki se prikupi – v vaši družini prikupite enega k drugemu.

Povečevalka – povečujte vzdušje ljubezni in radosti v vašem domu in jo iz dneva v dan bogatite.

Povečevalka – svoje srce povečujte za sprejemanje ubogih in teh v potrebah.

Pojasnjevalka – z dajanjem razumevanja in pojasnjevanja Božjih poti svojim otrokom.

Razveseljevalka – s prizadevanjem da z Božjo prisotnostjo vaš dom naredite živahen.

Oplemenjevalka – da svoje otroke naredite spoštovanja vredne in plemenite v vseh stvareh.

Ta ki očara – svoje otroke očarajte z novimi zamislami, ustvarjalnostjo in osupljivostjo Božjih stvaritev.

Navduševalka – svoje otroke navdušite da bodo goreči za Boga.

Zabavljalka – svoje otroke ohranite vesele.

Privabljalica – svoje otroke privabite v radost molitve in branja žive Božje Besede.

Zavijalka – svoje otroke omotajte z zaščito in ljubeznijo.

Dajalka vizij – dajajte vizije in upanje vsakemu družinskemu članu.

Spodbujevalka – na domu sprostite duha delavnosti in ustvarjalnosti.

Graverka – na svoje srce si vgravirajte imena svojih otrok (Eksodus – 2. Mojzesova knjiga [28,29-30](#)).

Rotilka – svoje otroke rotite da na Gospodovih poteh ohranijo ravno smer.

Ker ste v srcu svojega doma, imate moč da storite vse te stvari.

NANCY CAMBELL

Sindrom gospodinje

Pred dvema letoma se je naša družina preselila za 320 kilometrov, da bi živela na majhni kmetiji. Sanje so postale resničnost! Toda... za seboj smo morali pustiti vse kar je bilo domače, vključno s cerkvijo, prijatelji in družino. Ko smo si uredili hišo, smo na posestvo takoj dodali živali. Potrebovala sem razvedrilo, ki me je obdržalo da nisem bila zmedena, medtem ko se je moj mož na delo vozil

320 kilometrov puščajoč mene in otroke samo. Živali, četudi očarljive, so se izkazale kot velik zalogaj dela katerega nisem bila navajena. Šolanje na domu, spoznavanje novega mesta in domotožje so me vlekli k tlom. Imela sem strašen odnos glede vsega tega. Namesto da bila hvaležna Gospodu ki je uresničil moje sanje, sem pričela dvomiti v modrost te selitve.

Slabe prehranjevalne navade tekom mojega življenja so vzele svojo ceno. Čeprav sem svoje prehranske navade pred letom dni spremenila, sem pričela z izleti v mesto, da bi dobila posladke kot so sladoled in Italijanska soda, misleč da bo to malce zmanjšalo domotožje otrok in moje domotožje! Sebe sem preko poletja skoraj dnevno pričela razvajati s frapeji (mešanica kave). Nisem spoznala da sem s seboj ravnala slabo. To niso bili posladki, temveč s sladkorjem obremenjen strup. Preveč pogosto sem pričela dobivati napade silovite migrene. Zgodaj jeseni sem spoznala, da sem alergična na beli sladkor in iz celotne hiše sem odstranila ves sladkor! Nič več nisem trpela za migrenami, razen 'če sem padla iz vagona' in jedla beli sladkor.

Na žalost je bila škoda že storjena. Bila sem strašno utrujena, nisem mogla jasno misliti ali osredotočiti svojih misli in stvari so se še poslabšale. V svojih dimljah sem imela zelo otekle žleze. Pričela sem dobivati rahlo temperaturo, ki me je vsako popoldne pripravila da sem se počutila grozno. To mi je zelo otežilo hlevska opravila, molžo koz in kuhanje kosila za vso družino. Bila sem tako utrujena, da

smo pričeli jesti slabo hrano, ker sem bila preveč izčrpana in bolna da bi skuhala primerne obroke.

V danem primeru sem imela vročino devet dni. Bila sem uboga in rahlo preplašena. Na dan ko sem se počutila najslabše je bil Doug 320 km stran na delu. Nisem se počutila da bi otroke pustila doma same, ne vedoč kaj se bo zgodilo, ali kako dolgo bom proč. Tako sem se z otroci odpeljala v najbližji zdravstveni dom, oddaljen približno 20 minut.

Potem ko so me izprašali, zbadali in preluknjali je zdravniška asistentka mislila da bi morala iti na odvzem tekočine iz hrbteničnega kanala. Odklonila sem. (Ko sem pred leti delala v bolnišnici, sem videla tiste ki so jim to naredili ter jim pomagala.)

Rekla je da ker se z njo ne strinjam, da ni nič več drugega kar bi lahko storila z menoj. Potem me je pričela nežno seznanjati s tem da sem trpela zaradi prevelikega stresa. Pogledala me je s sočutjem, (njene obrvi so se raztegnile v skrb ali neodobravanje, ne morem povedati točno) ko je s kretnjo svoje roke pokazala v smeri mojih treh tihih in dobro vzgojenih otrok, ki so čakali zunaj sobe na hodniku. Vztrajala je, da 'je zagotovo takšno veliko število otrok breme za vsako žensko.'

Pogledala sem jo s presenečenjem. Zagotovo sem slišala napačno! „Tam so samo trije otroci,“ sem zajecljala. Pogledala me je z žalostnimi očmi in mi povedala da to ni presenečenje. Da bi morala biti bolna ko imam tako veliko otrok za katere moram skrbeti in s svojim možem ki dela precej daleč. Z negotovimi izrazi mi je povedala, da trpim za 'sindromom gospodinje,' ter pričela s pisanjem dveh receptov.

„Ali mislite resno?“ sem jo prekinila. Vztrajala je, da je to dokumentirana bolezen. Bila sem osupla. Imela sem čudovito življenje in sijajnega moža ki me je ljubil in težko delal da sem z najinimi otroci lahko ostala doma. Spomnila sem jo, da so moji otroci pokazali svoj značaj in oliko med čakanjem v čakalnici z menoj. Priznala je da so neobičajno prijazni otroci. Vključila se je njena zdravniška sestra, da pove da misli da so to najbolj prijazni otroci katere je doslej srečala.

Prijela sem svojo torbico in ji rekla naj odloži njeno beležnico z recepti, ker ne nameravam jesti teh tablet ne glede kaj bo rekla. Zbrala sem svojo 'veliko' množico treh otrok in temeljito potrta odšla.

Spoznala sem da potrebujem iskati Gospoda. Bila sem resnično bolna, toda ne za tem kar mi je ta uboga razočarana ženska rekla da imam! Pričela sem preučevati zdravilne rastline in prehranjevalne navade in naredila nekaj resnih sprememb. Prav tako sem se pokesala za nespamet svojega samo pomilovanja. Prosila sem Gospoda, da mi oprostí ker sem svoje očarljivo življenje naredila tako neprijazno drugim. Postila sem se, naredila čiščenje jeter in pričela jesti 50-60% presne zelenjave brez bele moke, predpripravljene hrane ali sladkorja. Moje otekle žleze so izginile in moja vročina je izginila.

Od takrat sem spoznala, da je bila problem moja nadledvična žleza, slabe prehranjevalne navade združene z negativnimi čustvi. Ni me naredil bolno stres

težkih okoliščin, temveč način kako sem se s stresom soočala. Spoznala sem veliko lekcijo – vrednost pravilnega mišljenja, in vsako misel podrediti ujetništvu. Nič več si ne dovolim valjanja v samo pomilovanju in svojemu mesu popuščati da kompenzira pomanjkanje mojega značaja. Gospod je dober! V svoji Besedi nam je povedal da bodimo stanovitni, stojmo trdno in imejmo pogum! Odločila sem se da bom verjela Vanj.

Potem sem bila blagoslovljena še med branjem Nancyjinega članka v Above Rubies #60 z naslovom 'Poklicana k dostojanstvu kraljice.' To je spremenilo moje življenje. Sedaj sem spremenila svoje mišljenje o svojem zakonu in sebi kot gospodinja. Vedno sem se spraševala čemu je najin zakon videti kot breme in prekletstvo, namesto da bi bil blagoslov. Skoraj vse slabe stvari ki se v zakonu lahko pripetijo so se nama pripetile; včasih celo več kot enkrat. Velikokrat sva prišla zelo blizu ločitve. Da, te grozne stvari v najinem zakonu so naju pripeljale h Gospodu. Nekega dva sva sredi groznega padanja spoznala, da morava temu narediti konec. Najina težka srca sva predala Gospodu in obljubila, da ne glede kakšni bodo najini občutki, da bova ostala eno meso in se še bolj stisnila bliže h Bogu po pomoč. Ta čas iskrene skupne molitve in spoznanje tega da je Bog vzpostavil najin zakon in pričevanje za Svojo slavo ter najina povezanost za bogaboječe otroke, je zacementirala najino zavezo.

Sem prva ženska v mnogih generacijah moje družine v več kot sto letih ki se ni ločila. Že od mojih pra, pra, pra, starih staršev in naprej se je vsaka ženska ločila vsaj enkrat, nekatere mnogokrat. To je pet generacij ločenih družin za katere jaz vem in mogoče jih je bilo celo več. Vem za uničenje katerega te ločitve prinesejo – prešuštvo, alkoholizem, zloraba drog, nasilje, nezakonski otroci in splavljeni dojenčki! To je dolga in žalostna zgodba. Samo zaradi Božje milosti sva še vedno poročena in vesela.

Izaija [58,11-12](#) pravi: „Gospod te bo vedno vodil in ti sitil dušo v suhih krajih, okrepi ti bo kosti in postal boš kakor namakan vrt, kakor vodni vrelec, ki mu voda ne usahne. Pozidal boš prastare razvaline, vzpostavil boš temelje prejšnjih rodov. Dobil boš ime Zazidalec razpok, Obnovitelj ulic za prebivanje.“

Te besede so mi pomagale dvigniti glavo in slaviti Boga za Njegovo slavo in milost. Kako milostljivo od Njega da naju je z možem izbral da postaneva zazidalca razpok. Kako čudovito da je On izbral najine otroke da obnovijo prastare razvaline!

Z mnogo hvaležnejšim srcem si bom naredila majhen predpasnik, čistila hišo, kuhala obroke in se trudila z umazanim perilom. Moje delo ni tako zemeljsko kot sem prej mislila da je! Sem bojevnica v prvih vrstah! To je boj in jaz sem v njem. Moji otroci so plen za katerim teži sovražnik. Moje orožje je Božja Beseda in molitev. Počnem življenjsko pomembno delo.

V Eksodusu (2. Mojzesova knjiga) [1,15-21](#) je faraon hebrejskima babicama zapovedal naj ubijata fante-dojenčke rojene Izraelkam. Ti dve ženski ga nista ubogali. Cenili sta Božji namen, da je človeško življenje dragoceno. Kaj se je

zgodilo s tema dvema ženama, ki sta kljubovali močni faraonovi poganski vladavini? Ker sta hebrejske dečke pustila pri življenju, ju je Bog blagoslovil. Dal jima je njuna lastna gospodinjstva! Wow! Kaj menite o vašem nazivu Gospodinja? Bog očitno misli da je to nagrada in blagoslov. Kako si upamo to zmanjšati?

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA

dailywalkinfarm@yahoo.com

Dalyn Weller je poročena z Dougom, gasilcem ki ljubi Jezusa in svojo družino. Blagoslovljena sta s Tori – ki je bila rada na zadnjem Above Rubies oddihu v Olympia, Washington in zatrjuje da je to spremenilo njeno življenje! (14), Taylor (12) in Ben (7). Živijo na kmetiji s konji, mlečnimi kozami in običajnimi domačimi živalmi.

„Naši otroci so sporočilo katerega pošiljamo vnaprej v čas katerega ne bomo nikoli videli.“

Zaklad iz nebes

Slika: Robert in Linda z njunimi otroci: Amanda (18), Samantha (9), Sean (6), Julia (4), Joshua (2) in Isaac (7 mesecev).

Osmega oktobra 2005 smo jasno izvedeli da prihaja na ta svet naš šesti otrok. Bili smo tako vznemirjeni da nas je Bog pripeljal tako daleč brez ostre realnosti umetno povzročenih popadkov. Prispela sva v bolnišnico in ugotovili so da sem razširjena 6 cm, precej dehidrirana in da potrebujem intravenozno tekočino. Po urejenih papirjih in intravenozni tekočini, sem lahko vstala in pustila da zemeljska težnost pripomore k pomiku dojenčka navzdol. Prehodila sem tri kroge okoli bolniške sobe in bila sem pripravljena da porinem. To je bil doslej moj daleč najboljši porod!

Pri tem otroku sem molila za tri stvari. Prvič, da bi dojenček imel srce brez napake, ker je bil najin peti otrok rojen z redko prirojeno nepravilnostjo. Drugič, da se bo ta dojenček dobro doжил in tretjič, da bo on/ona imela pohlevnega in tihega duha.

Ta nosečnost je bila 'rizična' nosečnost zaradi materine starosti in možnosti deformiranega dojenčkovega srca. Bog je bil do naju tako čudovit. V dvajsetem tednu smo na ultrazvoku lahko opazovali čudovito sliko dojenčkovega srca. Vidni so bili vsi štirje prekati in resnično je bil to dar, da smo lahko videli tako jasno sliko. V sedemindvajsetem gestacijskem tednu (op. prev.: šteto od spočetja) je drug ultrazvok potrdil da je bil ta otrok zdrav. Med svojim porodom sem zdravniški sestri pričevala o najinem najmlajšem sinu in kako je v njegovem življenju Bog naredil čudež. Povedala sem ji kako smo bili navdušeni da bo ta dojenček rojen po naravni poti in kakšna radost bo ko bo on/ona končno prispel.

Vse do rojstva najinih otrok nisva nikoli vedela za spol. Tako malo presenečenj je

v življenju in eno izmed teh je: „Dragi, midva sva noseča“ kar ni nič več presenečenje in drugo je ko moj mož ponosno izjavi: „To je princ ali princesa!“ Običajno najinih otrok vse do rojstva ne poimenujeva. Položim ga slečenega, si ga dobro ogledam, molim zanj in pustim da mu Gospod da ime kakor ga je On že od začetka časov poimenoval. Mislim na Izaija [49,1](#) ([RSV](#) – op. prev: Revised Standard Version) ki pravi: 'Poslušajte me, otoki, prisluhnite, ljudstva iz daljave! Gospod me je poklical v materinem telesu, mi dal ime že v materinem naročju.'

Končno, dve ure po prihodu na porod sem bila odprta 10 cm z razpokom ovojnic. En popadek, nekaj potiskov in ven je prišel najbolj čudovit dojenček fantek! Oh, še en moj fant! Sedaj imamo tri dekleta in tri fante. Tega majhnega moža so položili na moj trebuh in obrnil je svojo majhno glavo in me pogledal naravnost v oči. Takoj takrat sem vedela da smo bili blagoslovljeni.

Moj mož je po pregovornem: „Dobro delo, draga,“ odšel da pogleda svojega novega sina. Svojega moža sem slišala hihitati in ponosno je izjavil: „Mama, on je lačen.“ Po tem kar je bilo videti kot neskončno čakanje je zdravniška sestra povila najinega moža ter mi ga podala. Ko sem navdušeno prejela tega fanta sem se nasmehnila in dejala: „Bog ve kako zelo imava rada otroke in tako nama je dal enega, ki naju nikoli ne bo zapustil.“ Obrnila sem se k svojemu dojenčku in rekla: „Ti, mladi mož si najslajši otrok z Downovim sindromom katerega sem kdajkoli videla.“

Zdravniška sestra je stala tam, presenečena da sem vedela. Potem je rekla: „Da, ima nekaj telesnih značilnosti otroka z Downovim sindromom, toda edina prava pot da to zagotovo izveste, je kromosomski test. Poljubila sem ga na njegovo lice in ga pristavila za dojenje.

Naslednjih nekaj ur sva se z možem pogovarjala, molila in izpovedovala nad najinim novim dojenčkom. Kako bova povedala ljudem? Ali se bo sploh kdaj poročil in ime svoje lastne otroke? Kdo mu bo povedal kako čudovit je? Ali bo potreboval posebno nego? Porajala so se nama vsa ta vprašanja.

Svet v katerem živiva bi rekel: „Splavite ga, saj ni popoln.“ Za kratek trenutek je ta isti duh prišel v najina srca in najinega otroka sva primerjala z „merili sveta.“ V nama je Bog hitro deloval in tako povzročil da sva prepoznala najino grešnost. Ponižno sva se pokesala in iskala Njegovo odpuščanje za najine misli, takšno vrsto kesanja, ki prinese ozdravitev, obnovi radost in naše oči odpre za resnico. Z možem nama je bilo namenjeno da imava tega čudovitega otroka zato da Njemu prineseva slavo in čast. Bog naju je spomnil, da On ne dela napak in da ima ta otrok namen in usodo, z namenom v prihodnosti in upanjem!

Naslednji dan so ga prišli obiskati tudi najini preostali otroci. Prosila sva Boga, naj nama da ime in čutila sva naj mu dava ime Isaac; kar pomeni 'smejati se z radostjo.' Ko sva jim predstavila njihovega novega brata, otroci nikoli niso spraševali čemu je videti drugačen, temveč so ga preprosto imeli radi. Poljubili so ga in ga zabavali. Bili so tako ponosni da imajo novega dojenčka, kar me je spomnilo da je Jezus popolna ljubezen.

V privilegij nam je in počaščeni smo da imamo v naših življenjih Isaaca. Prinesel nam je več radosti, miru in ljubezni, kot si kdorkoli lahko predstavlja. 1 Samuelova knjiga [1,27-28](#) (RSV) 'Za tega otroka sem molila in Gospod mi je dal to za kar sem ga prosila. Zato ga sedaj izročam Gospodu. Za njegovo celotno življenje bo izročen Gospodu.'

Bog nas neprenehoma opazuje. On ve za naše misli, naša srca in vsak naš dih On drži v Svojih rokah. Bog nas preizkuša da nas ojača, nam pomaga da ga bolj spoznamo in da zgradi našo vero – takšno vrsto vere ki ne zahteva pojasnjevanj, temveč počiva na Božjih obljubah.

LINDA PENDRYS, Clearwater, Florida, ZDA
pendrys@verizon.net

Blagoslovljena zaposlitev

Ko sem svoje otroke pred časom opazovala kako so se zunaj igrali, sem bila prevzeta s čustvi in radostjo in se Bogu zahvaljevala zanje. Spoznala sem kakšen dar od Gospoda so. Blagoslovljena sem ker vem kaj mojo štiriletnico motivira da se premika tako počasi (potrpežljivo stremljenje k popolnosti), da lahko razumem edinstven jezik svojega svojega dvoletnika in da sem vpletena v poučevanje branja svoje šestletnice. Blagoslovljena sem z njeno dozorelostjo in ljubko osebnostjo, ko poleg mene tiho sedi da bere ali mi priskoči na pomoč ko so moje roke zaposlene.

Zahvaljujem se Gospodu da lahko opazujem kako se moji otroci igrajo drug z drugim, kako v svojih okornih snežnih oblačilih štorkljajo skozi sneg in sledijo drug drugemu po dvorišču od ene dejavnosti k drugi, sodelujejo, si delijo in pomagajo drug drugemu. Hvaležna sem, ker mi ni potrebno svojega dragocenega dojenčka prepustiti nekemu drugemu, zato ker ne glede kako zmožen ali ugleden bi lahko bil, ne more zamenjati njihove matere. Moji otroci so zame resnično blagoslov, ne zato ker so popolni, preprosti za vzgajanje, ker sem vedno sanjala da bom imela otroke, temveč ker je sam Bog obljubil da je to tako in On ne laže.

Sem zadnja oseba na svetu za katero bi pričakovali da napiše ta članek. Pred desetimi leti sem diplomirala na veterinarski fakulteti (da, preživela sem devet let na univerzi) in imela resen namen specializacije kot kirurg. Rada sem bila veterinarica, toda z možem sva, oba profesionalca, dolge ure delala in si ustvarjala udobno življenje. Ko je prišel čas za otroke, sva se soočila z odločitvijo (takrat sva mislila da je najina odločitev imeti otroke kadar nama ustreza.) Ali bova naredila prilagoditve katere zahteva življenje s samo enim prihodkom? Ali bova uporabila vrtec in živela bolj udobno?

Odločila sva se da bova živela z enim prihodkom in zaupala Bogu, da nama zagotovi vse kar bi potrebovala. Bog je milostno deloval, tako da je moj mož imel možnost ob petkih ostati doma (otroški poseben dan za očeta) in jaz sem lahko med obdobji ko v hiši ni bilo dojenčkov, delala na bližnji kliniki. Na ta način sem

lahko ohranila svoje veščine, toda počutila sem se kot mati, ki je ostala na domu. Spoznala sem kakšen blagoslov je takšen sporazum, ki te ne veže preveč. Če bi postalo pretežko biti pomočnica svojemu možu, šolati otroke ali upravljati naše rastoče gospodinjstvo, sem pripravljena od vsega skupaj odkorakati stran.

Kadar je prihodek pičel (moj mož je samozaposleni fizioterapevt, katerega prihodek ni vedno zajamčen in nima nobenih ugodnosti) pritegnem k sebi tolažbo iz Evangelija po Mateju [6,31-33](#), ki pravi: 'Ne skrbite torej in ne govorite: ›Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli? (ali kako bomo plačali zobozdravnika?) Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Išcite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo.'

Slika: Ron in Robin z njunimi otroci, Rebecca (7), Naomi (4), Gregory (3) in Abigail (6 mesecev).

Tekom let smo videli kako Bog na čudovit način poskrbi. Resnično, On ni poskrbel samo za to kar smo potrebovali, temveč v obilju še za obrobne stvari. Vsako leto z lahkoto imenitno in nedoumno vodi vsakega od otrok. Na našem dvorišču so igrala, katera bi vsakega učenca naredila ljubosumnega (vsa so bila kupljena na razprodajah, z denarjem danim kot darilo) in za naše šolanje na domu sem brez omejitev nakupila najkvalitetnejše učne pripomočke.

Bili so časi, ko je v meni narasla skušnjava oditi na delo. Ker ne delam več, so mnogi skeptični. „Zapravljaš svojo izobrazbo,“ mi pravijo. Moj odgovor na to je najti v Evangeliju po Mateju [6,19](#), kjer je sam Jezus dal moder nasvet: 'Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo; nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.' Kaj ima bolj večni pomen? Nadaljevanje moje kariere in finančna uspešnost v nabiranju še več 'stvari' in živeti bolj udobno ali moj najboljši čas in energijo vložiti v moj dom.

Žalosti me da je mnogo žensk 'osvobojeno' pred svojimi domovi in verjamejo laži da bi nekaj zamudile če bi ostale na domu. Psalm [113](#) pojasnjuje to zmoto. To je psalm poveličevanja našemu Bogu ki 'Iz prahu vzdiguje slabotnega, iz blata potegne ubogega, da ga posadi med kneze, med kneze svojega ljudstva. Nerodovitni ženi daje bivati v hiši kot veseli materi otrok. (verzi [7-9](#))

Kateri od teh omenjenih ubogih bi hrepeneče gledal iz sedeža princev h gomili ostankov in bi izbral da se vrne nazaj? Samoumevno je to prav tako nesmiselno za nas mame, da se oziramo ven iz naših domov in iščemo Božjo voljo za naša življenja.

Oswald Chambers v knjigi '[Moj največji za Njegovo najvišjost](#)' pravi: „...Če živite življenje vere, se boste urili kako se odpovedati svojim pravicam in pustili, da namesto vas izbere Bog.“ Da, otroci s seboj zagotovo prinesejo obdobje garanja,

samo odpovedovanja in celo stiske, toda kateri od teh večnih duš bi se sedaj odpovedala da bi pridobila več ugodja? In katerega od teh, ki mi jih Bog v prihodnosti želi podariti bi zavrnila? Nobenega! Z veseljem bom ponovno trpela neudobnost nosečnosti, boleče rojevanje, utrujajoče dojenje vsakega dojenčka in vpletenost v nenehne napore v skrbi za dom in pospravljanje! Medtem ko to pišem, moja šestletna hči iz vseh pljuč prepeva: „Odločila sem se slediti Jezusu!“

Kako blagoslovljen poklic zavzema moj čas! Nenehno se zahvaljujem Bogu za privilegij vsakega dne katerega preživim z njimi!

ROBIN HERMAN, po poklicu veterinarica, po izbiri pa mama ki je ostala na domu.
Collingwood, Ontario, Kanada
rherman@bmts.com

Kako narediti kefir?

Ta slika je posebej narejena za Dalyn – www.clipartbytrina.com

Kefir je starodavna hrana! Je kisel, nekoliko peneč vzgojen mlečni napitek podoben jogurtu, toda z veliko več zdravimi prednostmi. Kefirjeva 'zrnca' so beli ali rumeni želatinasti delci sprijeti v grudice podobni koralam ali cvetači. Kadar zanje pravilno skrbimo se ti užitni (probiotični in antibiotični) delci množijo in zagotovijo nikoli končan izvor!

Kefir je osupljivo hranilo, napolnjeno z minerali, vitamini in več encimi kot surovo sadje ali zelenjava. Vzpostavlja zdravo črevesno floro, čisti debelo črevo in je odličen pri prebavnih motnjah debelega črevesja, sindromu preobčutljivega črevesja in zaprtju. Na telo deluje alkalno. Lahko se uporablja celo zunanje, za mozolje.

Naenkrat vzgojim dve ali tri skodelice kefirja in kadar moje kože dajejo veliko mleka, ga dnevno naredim tudi do dva litra! Da najdete zrnca pojdite na internet in poiščite nekoga ki ima na vašem področju zrnca kefirja.

Spodnji recept je za okoli liter kefirja.

- 4 majhne žličke kefirjevih zrnec
- posodo s širokim ustjem in plastičnim pokrovom (ali uporabite plastično folijo pod kovinskim pokrovom). Če delate 1 liter, potem boste želele večji kozarec. Jaz za to količino uporabljam pol literski kozarec.
- Cedilo iz nerjavečega jekla ali plastike in plastično žlico, (sama uporabljam posebno posodo v kateri je že cedilo)
- Še en kozarec za shranjevanje vašega narejenega kefirja.
- Liter svežega, nekuhanega kozjega ali kravjega mleka. Uporabite lahko tudi

večino trgovinskih, toda ne riževega mleka. Sveže pa je najboljšo. Uporabljam svoje lastno sveže kozje mleko. Je okusno in za vas sanjsko. Če v mleku ne trpite laktoze (mlečnega sladkorja), vam bo s kefirjem šlo izvrstno kajti grudice 'pojejo ali prebavijo' laktozo. Ne uporabljajte visoko pasteriziranega mleka. To mleko nima niti kefirju, niti vam kaj ponuditi!

Izlijte mleko v posodo s širokim grlom. S čisto žlico v mleko dajte zrna kefirja. Kozarec pokrijte s pokrovom in vsebino rahlo premešajte. Rahlo odvijte pokrov in kozarec postavite na varno, temno mesto. Svojega imam kar v shrambi. Dobro je če tekom dneva kefir nekajkrat premešate. Če se loči, se tekočina imenuje sirotka in to je normalno.

Sirotko uporabite za kisanje zelenjave oziroma jo popijte. Je zelo koristna. Ko odvijete pokrov lahko zašumi in tudi to je v redu. Kadar je vreme toplo svoj kefir gojim 24 ur in včasih če so temperature višje še manj. Pozimi pogosto pustim kefir 36-48 ur. Rada imam kisel okus in šumenje!

Ko je vaš kefir narejen, ga precedite. Potem preko zrn prelijte sveže mleko in ga tako prihranite za novi kozarec. Nikoli ne zavržite mleka uporabljenega za izpiranje ali vzgojo. Napolnjeno je z otroškimi zrni, ki so bila izprana iz materinih. Izlijte jih v kozarec in z žlico dodajte kefirjeva zrna, premešajte in pokrijte s pokrovčkom.

Tako končan kefir popijte takšnega kot je ali ga pustite še dan ali dva v shrambi preden ga popijete. Po dveh dneh ga morate do uporabe postaviti v hladilnik. Svoje kozarce operem enkrat tedensko ker veliko otroških zrn ostane znotraj kozarca. Če jih boste prali dnevno, boste izgubili veliko otročičev. NE uporabljajte nobenih čistil.

Če boste zdoma, kefir postavite v hladilnik da še kak dan ali do enega tedna vre.

DALYN WELLER, Yakima, Washington, ZDA

dailywalkinfarm@yahoo.com

Daily Walkin' Farm redi nubijske & burske koze

<http://www.freewebs.com/dailywalkinfarm/>

Kefirjev napitek

- 2,5 dcl narejenega kefirja (kadar jih je preveč, dodam tudi kefirjeva zrna)
- prgišče svežih ali zmrznjenih jagod ali katerekoli druge vrste jagod
- polovico ali celo zmrznjeno banano
- 2 žlički oluščanih lanenih semen
- 2 žlički posebno čistega kokosovega olja
- ne dodam nobenega sladila, toda če imate rajši slajše kot kislo, lahko dodate nekaj medu, nekaj fig ali dateljnov ali stevio za okus.
- zmešajte v mešalniku dokler ne postane gladko.

Naš hišni gost

Nekaj mesecev preden sem se rodil, je moj oče srečal tujca ki je bil nov v našem mestu Tennessee. Od začetka je bil oče navdušen nad tem očarljivim prišlekom in kmalu ga je povabil da živi z našo družino. Tujec je bil hitro sprejet in je bil nekaj mesecev kasneje poleg da mi izreče dobrodošlico na svet.

Ko sem odraščal se nikoli nisem spraševal o njegovem mestu v naši družini. V mojem mladem umu je vsak član imel posebno nišo. Moj pet let starejši brat Bill je bil moj vzor. Fran, moja mlajša sestra mi je ponudila priložnost da se igram 'velikega brata' in razvijem umetnost tolaženja. Moji starši so bili dodatni učitelji – mama me je naučila ljubiti Božjo Besedo in oče me je učil poslušnost Besedi.

Toda tujec je bil naš pripovedovalec zgodb. On je lahko stkal najbolj privlačne zgodbe. Pustolovščine, skrivnosti in komedije so bili moj dnevni pogovor. On je lahko celo našo družino držal kot okamenelo cel večer.

Če sem hotel vedeti o politiki, zgodovini ali znanosti, jo je vso poznal. Vedel je o preteklosti, razumel sedanost in dozdevno je lahko napovedoval prihodnost. Slike katere je lahko risal so bile tako podobne življenju, da sem se pogosto smejal ali jokal, ko sem jih opazoval.

Bil je kot prijatelj celi družini. Vzel je očeta, Billa in mene na našo prvo glavno nogometno tekmo. Vedno nas je spodbujal naj gledamo filme in še celo zmenke je pripravil da nas je predstavil posameznim filmskim zvezdam.

Tujec je bil odličen govornik. Očeta to očitno ni motilo, toda mama je včasih tiho vstala – medtem ko smo bili ostali zaslužnjeni z eno od njegovih zgodbic iz oddaljenih mest – in šla v svojo sobo, brala Sveto pismo in molila. Sedaj se sprašujem ali je kdaj molila da bi nas tujec zapustil.

Vidite, moj oče je vladal v našem gospodinjstvu z določenim moralnim prepričanjem. Toda tujec se nikoli ni počutil dolžnega da bi ga spoštoval. Brezbožnost, na primer, v naši hiši ni bila dovoljena – ne od nas, ne od naših prijateljev, ne od odraslih.

Kakorkoli, naš dolgoletni obiskovalec je občasno uporabil besede s štirimi črkami (op. prev.: nespodobne besede, kletvice) ki so žgala moja ušesa in pripravila očeta da se je nemirno presedal. Kolikor sem seznanjena, tujec nikoli ni bil v zadregi.

Moj oče je bil abstinent, ki v svojem domu ni dovolil alkohola – tudi za kuhanje ne. Toda tujec je čutil kot da mi potrebujemo izpostavljenost in nam je razsvetlil življenjske poti. Pogosto nam je ponujal pivo ali druge alkoholne pijače.

Naredil je da so bile cigarete videti okusne, cigare možete in pipe ugledne. On je prosto govoril (veliko preveč svobodno) o spolnosti. Njegova tolmačenja so bila pogosto vulgarna, včasih namigovalna in na splošno so spravljala v zadrego. Sedaj vem, da je tujec vplival na moje zgodnje dožemanje razmerja med moškim in žensko.

Tujec se je pričel pogovarjati o osebnih zadevah in boleznih brez ozira na nežna ušesa ki bi mogoče poslušala ali dejstvu da je čas za kosilo. Nekatere od tem so povzročile da je mama odšla od mize! Od časa do časa je nasprotoval vrednotam mojih staršev. Doslej je bil redko pokaran in nikoli zaprosen da odide.

Več kot trideset let je minilo odkar se je tujec vselil v mlado družino na ulici Morningside Drive. Mojemu očetu ni več tako zanimiv kot je bil v tistih zgodnjih letih. Toda če grem danes v delovno sobico svojih staršev, ga boste še vedno videli kako sedi tam v kotu in čaka da ga bo nekdo poslušal kako govori in ga opazoval kako riše slike.

Nikoli nam ni povedal svojega imena – vedno smo uporabljali njegove začetnice. TV.

Neznani pisec

Hodil bom v popolnosti svojega srca, v notranjosti svoje hiše. Ne bom postavljaj pred svoje oči pogubnih reči. [Db. reči/besede Beliála.] Delo odpadnikov sovražim, ne bo se me držalo.

Psalm [101,2-3](#)

Velika ideja

Kot družina radi sedimo skupaj okoli jedilne mize. To nas je vedno napolnilo z zabavo in smehom. Z mojim možem želiva najine fante spodbujati da molijo drug za drugega. Pred kratkim smo naredili načrt.

Enkrat tedensko napišemo (vsak otrok ter oče in mama) vsako ime na svoj kos papirja in zmečkane koščke položimo v vrečko. Ko ob sobotnih večerih sedimo okoli jedilne mize vsak pride na vrsto da izvleče ime. Potem je vsak od nas odgovoren da en teden moli za to osebo ki je napisana na tem zmečkanem kosu papirja. Prav tako imamo za vsakega otroka zvezek katerega uporabljamo za vodenje dnevnika našega družinskega molitvenega potovanja. Vanj lahko zapisujemo molitve in slavlina poročila.

Že vidim razliko v obnašanju naših fantov in odprtosti v prošnji za molitev.

PATRICIA FOBES, Franklin, Tennessee, ZDA

prayergirl55@yahoo.com

Tom in Patricia imata pet fantov: Michael (17), Joshua (16), Stephen (13), Jonathan (12) in Samuel (10).

Mamin predpasnik

- ikona industrije
- oklep častihlepja
- uniforma radosti

- davek garanja
- znak pomočnice
- model materinstva
- simbol ženske sužnosti
- znamenje žrtvovanja in ljubezni.

REBECCA BARNES, Gridley, Illinois, ZDA
jbfamily@gridcon.net

Spoznati Tebe

Ko smo z družino leta 2001 skupaj brali Nancy Campbellin priročnik 'Družinska miza in gostoljubnost,' smo bili navdihnjeni da gostoljubnost z vso močjo uresničimo. Tekom izvajanja te umetnosti smo spoznali radost služenja Gospodu.

V tem času smo bili soočeni z nekaj trpljenja ki je našo moč, potrpežljivost in vero položila na test. Gostoljubnost je bila od drugih izlita na nas in počutimo se zelo 'gostoljubno debele,' tako debele, da smo morali to radost deliti z drugimi. Tako to gre. Ko dajemo, je pomnoženo in se nam vrne nazaj. Služenje gostoljubnosti je da daješ velikodušno, raztegnjeno preko naše udobne cone.

Najmanj enkrat tedensko smo pričeli vabiti druge na naš dom, pogosto v zadnjem trenutku. Celo tujca iz špecerijske trgovine smo povabili da pride k nam. Takrat smo živeli v nedokončani hiši, v kateri so žice molele ven, s škatlami naokoli polnih stvari in da, otroci ki so bili (in še vedno so) v procesu učenja lepega vedenja. Vse to bi lahko bil velik izgovor da se izognemo izvajanju gostoljubnosti katerega Biblija zapoveduje.

Sodoben slovar daje izrazu gostoljubnost pomen: radodarna in prijateljska pot pogostitve ljudi, še posebej gostov, tako da se počutijo udobno in domače. Slovar Noah Webster iz leta 1828 pravi: umetnost izvajanja sprejemanja in zabave tujcev ali gostov brez plačila ali z ljubeznivostjo in radodarno darežljivostjo.

Z našimi gosti se radi igramo majhne igre. Pripravila sem ovojnico z vprašanji katero damo vsakemu okrog naše jedilne mize ali dnevne sobe. To je prav tako čudovito da se to igrate s svojo družino. Vsakokrat ko se igramo, izvlečejo različna vprašanja od okoli petdesetih v ovojnici. Tukaj je nekaj vprašanj katere lahko izvlečejo iz ovojnice:

- „Katere je tvoja priljubljena soba v hiši in zakaj?“
- „Kaj ti pomeni odpuščanje?“
- „Kaj želiš nekega dne postati?“
- „Kaj pomeni da imaš nekoga rad?“
- „Kdo je najbolj prijazna oseba katero poznaš in zakaj?“
- „Kako lahko naše besede povzročijo da se nekdo slabo počuti?“

- „Katere nove stvari bi se rad naučil početi?“
- „Katere stvari te pripravijo do smeha?“
- „Zakaj si najbolj hvaležen?“
- „Kakšne so tvoje sedanje sanje ali vizija tvojega življenja?“
- „Po čem si želiš da se te bodo spominjali?“
- „Če bi ti bilo dano milijon evrov, kako bi jih porabil?“
- „Če bi lahko živel v drugi državi, katero bi si izbral in zakaj?“

Medtem ko skupaj sedite za družinsko jedilno mizo in uživata v družbi drug z drugim in druženju, vprašajte nekaj teh vprašanj za vzpostavitev zabavnih trenutkov in da drug drugega bolj spoznate.

p.s. Spodbujam vas da si naredite ovojnico ali škatlo z vprašanji. Če potrebujete ideje ali vprašanja, ste vabljeni da mi napišete e-sporočilo.

KAY KATTKE, Ramona, Kalifornija, ZDA

bkatke@sbcglobal.net

Brian in Key z njuno družino – Jessalyn (14), Joshua (11), Elijah (7), Rebecca (5), Able (z Jezusom 3½), Seth in Benjamin (2½) in Tanner (10 mesecev).

Čudovite roke

Ljubeče roke moje dragocene babice so na mojem srcu pustile večni odtis. Skozi svojo roko je pokazala ljubezen za njeno družino – vrtnarjenje, vlaganje, kuhanje, likanje in čiščenje. Njena notranja lepota je bila izražena skozi njene roke.

Rada sem šla k njej in ostala skupaj z njo. Vedno je trdo delala. Spominjam se kako je vsako jutro do šestih zjutraj zvaljala piškote in nas poklicala iz postelj na zajtrk, vseh nas sedem vnukov. Nikoli si ni uprla priložnosti, da bi nas med počitnicami zadrževala. Njen čas je bil razdeljen, toda njena ljubezen je bila pomnožena. Spominjam se časa ko je rekla da je hladno in vendar so te dragocene roke odgrnile njen lastni šal in ga nežno položile preko mojih ramen. Čutila sem njeno nežnost, ko me je držala za roko, ko sem se bosonoga spotikala na poti v vrt, izmikajoč se vsem trnom in osatom.

Spominjam se polne čaše ljubezni izlita na nas, ko za jedilno mizo vsi skupaj drug drugega primemo za roko in se zahvalimo za blagoslove tega dne. Spominjam se njenih rok, ki so hitro počivale na moji glavi, medtem ko je molila za mojo potrebo, kadarkoli je to bilo. Mnogokrat so me te roke kot majhnega otroka negovale in skrbele za moj prsni koš med zimskimi prehladi in gripami. Krtačila je moje dolge lase in jih lično spletala za v cerkev.

Te roke so bile, kolikor se lahko spomnim, vedno zaposlene s početjem mnogo nesebičnih del. Razumem kaj je moralo to pomeniti mojemu dedku tistega dne ko jo je prosil za roko. To je bil trud ljubezni, da je skrbel za njega tekom njegove dolge borbe z rakom. Spominjam se dneva, ko je bilo vse njeno delo na zemlji končano. Pred mano se je ulegla k počitku z njenimi rokami lično sklenjenimi preko njenega

prsnega koša.

Potem ko sem svoje srce predala Bogu, sem se spomnila čudovitih rok vseh ljudi, ki so se dotaknili mojega življenja z Njegovo ljubeznijo. Pogledala sem svoje roke in spoznala da niso več moje, temveč da pripadajo Jezusu. To so Njegove roke in tako kot moja babica, želim da moji otroci vidijo Jezusa skozi moje roke.

Spominjam se časa ko je bil moj najstarejši sin star okoli štiri leta in je razlil ostanek mleka. Živeli smo kar precej daleč stran od mesta in mikalo me je da postanem jezna, toda zavrnila sem misel ter svojo roko iztegnila ter segla za brisačo.

*Naše roke so mogočno orodje
skozi katerega Bog lahko Svojo ljubezen pokaže drugim.*

Spomnila sem se, da moje roke niso moje lastne in namesto tega sva se malce nasmejela in skupaj počistila. Na takšen način je delala moja babica. Skozi te primere s svojimi otroci delim vizijo služenja drugim z njihovimi čudovitimi rokami ki pomagajo.

Naše roke pustijo trajajoč vtis na življenju drugih. So mogočen instrument skozi katerega Bog lahko Svojo ljubezen pokaže drugim, še posebej našemu možu in otrokom doma.

PAMELA DYESS, Millbrook, Alabama, ZDA

dyess@softhome.net

Scot in Pamela imata otroke: Seth Toy (11), Samuel (rojen v roke Boga 11. marca 1997), Victoria (7), Shaun (5), Lucas (3) in novorojenček začetek junija 2006.

Najpomembnejša odločitev vašega življenja

„...Izberite danes, komu hočete služiti... Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.“
([Jozue 24,15](#))

Ali ste naredili to najpomembnejšo odločitev v svojem življenju? Tako veliko zakonov in družin razpada. Samo življenja in domovi, ki so zgrajeni na temelju Jezusa Kristusa in Njegovih zapovedi bodo obstala. Kako lahko postavim svoje življenje na pravi temelj in prejmem Božje odrešenje?

1. **SPOZNAJ** da si grešnik. Tvoj greh je tisti, ki te ločuje od prijateljstva z Bogom. (Apostolska dela [18,13](#); Pismo Rimljanom [3,21](#))
2. **KESAJ** se svojega greha in se obrni proč od njega. (Evangelij po Luku [13,3](#); Apostolska dela [2,38-39](#), [3,19](#))
3. **PRIZNAJ** svoj greh Bogu in On te bo očistil in ti odpustil. Njegovo odpuščanje je popolno. Ko On odpusti, On pozabi! ([Psalm 32,2](#); Prvo Janezovo pismo [1,7-9](#); Pismo Rimljanom [10,9-10](#))

4. **OPUSTI** svoje lastne poti in spoznaj in sledi Božjim putem. (Izaija [48,18](#), [55,7](#); Evangelij po Marku [8,24-38](#))
5. **VERJEMI**, da je Jezus Kristus, Mesija Božji Sin. On je tisti ki je pretrpel kazen za tvoj greh. (Evangelij po Janezu [3,16](#); Evangelij po Marku [16,16](#))
6. **SPREJMI** Njegovo veliko odrešenje, katero je On pridobil tebi v prid. (Evangelij po Janezu [1,12](#))
7. **DAJ SE KRSTITI**. (Evangelij po Marku [16,16](#)), Apostolska dela [2,38](#), [8,38](#))
8. **ZAHVALI** se Njemu za Njegovo veliko odrešenje in Njegovo kri katero je On pretil zate. Sprejmi Njega z veseljem in prosi ga naj prevzame nadzor nad Tvojim življenjem.
9. **DOLOČI** da boste ti in tvoja hiša vsi služili Gospodu.

Dvanajst točk olike pri mizi

1. Pridite pripravljeni.

K mizi pridite s počesanimi lasmi, rokami in obrazom umitim z milom in vodo ter osušenimi z brisačo. V tišini vstopite v jedilnico in se usedite.

2. Pričnite obrok.

V tišini počakajte na očeta ali mati (ali gostitelja ali gostiteljico) da prične z molitvijo zahvale za obrok. Če to ni običajno, hitro sklonite svojo glavo in tiho izgovorite molitev zahvaljevanja in prosite Boga da blagoslovi vašo hrano. Evangelij po Marku [8,6](#) pravi: „Vzel je sedem hlebov, se zahvalil...“ Preden pričnete jesti, počakajte da so vsi postreženi in da gostitelj ali gostiteljica vzame svoj prvi grižljaj. Če je postrežen še en obrok, kot je poobedek, ponovno čakajte dokler gost ali gostiteljica ne vzame svojega prvega grižljaja.

3. Prtiček.

Po molitvi si položite svoj prtiček v svoje naročje. Ne mahajte z njim naokoli. Za odstranitev vsakršne hrane iz vašega obraza, si ustnice brišite samo s prtičkom. Po obroku prtiček urejeno položite na mizo, levo od svojega krožnika, ne na krožnik ali stol.

4. Jedilni pribor.

Naučite se pravilno držati in uporabljati jedilni pribor. Da ob svečanem obroku z več jedilnega pribora uporabite pravilen pribor, sledite zgledu gostitelja. Na primer, najprej uporabite tiste vilice, ki so bolj na levi. Po obroku jedilni pribor položite na krožnik, na njegovo desno stran.

5. Podajanje hrane.

Posode s hrano podajajte na svojo levo. Če nekdo prosi da mu nekaj podate, mu podajte preden postrežete sebi. Če prosite za posodo s hrano izgovorite ime

osebe ki je najbližja posodi, na primer: „John, podajte mi prosim grah.“ Spomnite se da izgovorite „prosim“ in „hvala“.

6. Kako sedeti.

Roke in komolce držite stran od mize. Ne segajte pred nekoga ali da ga odrinete. Sedite bližje k mizi, tako da vam hrana ne pade na vaše naročje. Sedite pokončno v primerni drži. Ne cmokajte.

7. Pogovor.

Naučite se prevzeti svoj delež v izgradnji prijetnega in zanimivega pogovora. Poslušajte. Ne prekinjajte in ne govorite preveč, ali da ste preveč osebni ali preveč tiho.

8. Kako jesti.

Jemljite majhne koščke in jih grizite z zaprtimi usti. Ne govorite s polnimi usti. Svojih prstov si ne oblizujte. Jejite z zmernim tempom, ne prehitro in ne prepočasi. Grizite in požirajte tiho, brez kakršnih koli srebanj ali goltajočih zvokov. Za pomoč uporabite nož, ne prstov.

9. Repete.

Če je na voljo dovolj hrane si vzemite skromno drugo porcijo hrane. Iz krožnika ne jemljite zadnjih stvari. Neolikano si je še tretjič vzeti hrano. Poobedek ne jemljite ponovno.

10. Bodite vljudni.

Med jedjo ne berite, ne momljajte, ne pojte, ne pripovedujte grobih šal ali da ste žaljivi.

11. Po obroku.

Otroci morajo vedno prositi za dovoljenje da lahko gredo proč od mize, na primer: „Sem lahko prosim oproščen?“

12. Pohvalite kuharico.

Ne pozabite pohvaliti kuharico. Može in otroci naj bi se materi zahvalili za vsak obrok katerega skuha. In vedno se zahvalite svojemu gostitelju kadar prejmete gostoljubnost.

JENNY SILLIMAN, Sequim, Washington, ZDA

jennysilliman@juno.com

Tiskano z dovoljenjem „[Seznam Jennyjinih dvajset](#)“ Vse pravice pridržane, ©2001

Osebno s skupnim

Matere, še posebej te z velikimi družinami me pogosto prosijo kako naj izkažejo osebno pozornost vsakemu izmed njihovih otrok.

Čudovit kraj da to storite je pri družinski jedilni mizi. Ko so najini otroci odraščali

sva pri mizi pogosto zastavljala vprašanja. Nekateri od priljubljenih vprašanj so: „Katera je najbolj vznemirljiva stvar ki si danes počel?“ Ali: „Katera je bila najbolj zanimiva stvar katero si se danes naučil?“ Vsak otrok od najmlajših do največjih mora odgovoriti.

Pri tem je pomembno, da ko je vrsta na vsakem otroku, so oči vseh uprte vanj in vsa ušesa pozorna temu kar pravi. Čeprav sedijo pri skupinskem sedenju, imajo priložnost za osebno pozornost od vsakega družinskega člana, vključno z očetom in mamo. So središče pozornosti.

Ko to počnete za vašo jedilno mizo tako ne boste izpustili nobenega otroka!

NANCY CAMPBELL

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 1.000 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Vprašanja prosim na e-mail: Tamie Krawczeski na tamielovestn@hotmail.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 28 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Močan narod

„Oče in mati ki živita skupaj z njunimi otroci, nežna v njuni ljubezni, čista v njunih življenjih, močna v svojih prepričanjih, preprosta in urejena v svojih navadah, naredita neizmerno več kot lahko pri izgradnji močnega naroda storijo predsednik in voditelji, zakonodajalci, vzgojitelji in duhovniki. In besedo „več“ lahko zamenjamo z besedo „nič drugega.“ Resnična moč lahko pride v narod samo tako, da dom prežema celotno notranje življenje ljudi. Domači narodi so najbolj trajni narodi...“

Iz knjige „[Tihi pogovor o družinskih vzorih](#)“ avtorja [S. D. Gordona](#)

"Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri"

[Pregovorov 31,10 \(AMP\)](#)